

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

17. LEDNA 2010

Z obsahu:

Petr Lombardský

Katecheze
Benedikta XVI.
při generální audienci
30. prosince 2009
- strana 2 -

**„Aby všichni byli jedno“
(Jan 17,21)**

Pravoslavný kněz
M. S. Gerstmann z Novosi-
birská o zázračném obraze
Panny Marie Sarovské
- strana 4 -

**Panna Maria Guadalup-
ská: Příklad evangelizace**

Mons. José Luis
G. Guerrero
- strana 5 -

**Takashi Nagai Pavel
(1908-1951)**

„Světce z Urakami“
nebo „světec z Nagasaki“
- strana 6 -

**Blahoslavená Anděla
z Foligna a Eucharistie**

- strana 7 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Přehnaná aktivita
zhášá ducha
- strana 8 -

Sosio Del Prete

Galerie svatých kněží
- strana 9 -

Proč vlastně evoluce? (7)

Podvodné
interpretace fosilií
- strana 10 -

Gustave Doré (1832-1883): Svatba v Káně Galilejské

Vtéto poslední audienci roku bych chtěl mluvit o Petru Lombardskému: teologu, který žil ve XII. století, byl velice známý, protože jeho dílo nazvané *Sentence* se po mnoho staletí používalo jako učebnice teologie.

Kdo tedy byl Petr Lombardský? I když zprávy o jeho životě jsou kusé, můžeme nicméně rekonstruovat podstatné rysy jeho životopisu. Narodil se na přelomu 11. a 12. století v okolí Novary v severní Itálii, na území, které tehdy patřilo Langobardům: právě proto dostal přídomek „Lombardský“. Patřil k rodině, která žila ve skromných poměrech, jak můžeme vyvodit z doporučujícího listu, který napsal Bernard z Clairvaux Gilduinovi, převoru opatství Svatého Vikto-

ra v Paříži, ve kterém žádá o bezplatné ubytování pro Petra, který se chtěl odebrat do tohoto města na studia. Bylo tomu tak, že i ve středověku mohli studovat nejen šlechtici a bohatí, aby si zajistili významnou roli v církevním a společenském životě, ale také osoby nízkého původu, jako např. papež Řehoř VII., papež, který vzdoroval císaři Jindřichu IV., nebo Mauritius ze Sully, pařížský arcibiskup, který dal zbudovat Notre Dame a který byl synem chudého rolníka.

Petr Lombardský začal své studia v Bologni, pak se odebral do Remeše a Paříže. Od roku 1140 vyučoval na prestižní škole Notre Dame. Jako vážen-

ho a ctěného teologa pověřil ho po osmi letech papež Evžen III., aby prozkoumal nauku Gilberta Porretana, která vyvolávala mnoho diskusí, protože nebyla pokládána ve všem za pravověrnou. Stal se knězem, byl jmenován pařížským biskupem v roce 1159, rok před svou smrtí, která ho zastihla v roce 1160.

Víra jako nedělitelný celek

Jako všichni magistři teologie té doby také Petr psal promluvy a texty komentářů Písma svatého. Jeho stěžejní dílo se skládá ze čtyř knih *Sentencí*. Jedná se o text vytvořený a zaměřený pro účely výuky. Podle teologické metody používané v oněch do-

bách bylo zapotřebí především poznávat, studovat a komentovat myšlení církevních Otců a jiných závažných spisovatelů. Petr tedy shromáždil velice obsírnou dokumentaci založenou hlavně na učení velkých latinských Otců, především Augustina, a otevřenou pro příspěvky teologů, jeho současníků. Mimo jiné používal také encyklopedické dílo řecké teologie, které bylo na Západě známé teprve krátkou dobu: *O pravé víře* Jana Damašského. Je velkou zásluhou Petra Lombardského, že všechn materiál, který shromáždil a pečlivě vyřídil, uspořádal do systematického a harmonického celku. Jednou z charakteristických vlastností teologie je organizovat jednotným způsobem uspořádané dědictví víry. Rozřídil proto *sentence*, tj. patristické prameny, o různých tématech do čtyř knih. V první knize pojednává o Bohu a o tajemství Trojice; ve druhé o díle stvoření, o hříchu a o milosti; ve třetí o tajemství vtělení a o díle vykoupení s obsírným výkladem o ctnostech. Čtvrtá kniha je věnována svátostem a posledním věcem, totiž věčnému životu, neboli *Novissimi*. Celkový obraz, který z toho vzchází, obsahuje takřka všechny pravdy katolické víry. Tento syntetický pohled a jasná, uspořádaná, schematická a vždy kompaktní prezentace vysvětluje mimořádný úspěch *Sentencí* Petra Lombardského. Vyhovovaly bezpečnému osvojování u studentů a vytvářely široký prostor pro prohloubení ze strany magistrů, vyučujících, kteří je používali. Františkánský teolog Allesandro di Hales, který žil jednu generaci po Petrovi, zavedl v *Sentencích* další členění, které usnadňovalo konzultaci a studium. I velcí teologové třináctého století, Albert Veliký, Bonaventura z Bagnoregia či Tomáš Akvinský začínali svou akademickou aktivitu komentováním čtyř knih *Sentencí* Petra Lombardského a obohatili je o své úvahy. Lombardského

Pokračování na str. 12

Petr Lombardský

Mohlo by se zdát, že příběh o svatbě v Káně, který vypráví nedělní třetí čtení, je všem notoricky známý. Tento úryvek Janova evangelia však v sobě skrývá vzácné perly, a těmito perlami jsou autentická slova, kterými mezi sebou rozmlouvali Boží Syn a jeho Matka.

I když Maria a Ježíš jistě vážili každé slovo a v nazaretském domku vládlo více mlčení než mnohomluvnost, nesporně spolu rozmlouvali, ale jejich vzácné rozhovory zůstaly nezaznamenány. V celém evangeliu máme zachovány jen tři věty, jimiž Ježíš oslovil svou Matku, a jen dvě věty, které Maria pronesla k Ježíši. Tyto ojedinělé příklady jsou pro nás o to drahocennější a musíme jim věnovat velkou pozornost.

K těmto drahocenným perlám patří právě také jejich nadmíru stručný, ale velmi významný dialog na svatbě v Káně. Na Mariino stručné sdělení, že svatebčanům došlo víno, odpovídá Ježíš: *Quid ad me et ad te, mulier?* Porozuměli jsme této krátké větě správně? Překladaťelé tato slova interpretují různě. Kromě do-

slovného znění „Co mně a tobě, ženo?“ se setkáváme s texty jako „Proč mi to říkáš?“ nebo „Co ode mě žádáš?“ Ekumenický překlad, na kterém se podíleli i protestanti, si vykládá Ježíšova slova dokonce jako odmítavou a kárající výtku: „Co to ode mne žádáš!“ Ale takové překlady nerespektují

původní text. Všimněte si dobře doslovného překladu: V této frázi slůvka „mně“ a „tobě“ nestojí proti sobě, nýbrž jsou spojena souřadící spojkou. Ježíš tedy také mohl místo „mně a tobě“ říct prostě „nám“. Pán v této situaci tedy neodpovídá své Matce jako nějaké příliš směle žadatelce, nemluví tu o ní, ale o samotné problémové situaci, která na svatbě nečekaně vznikla, a mluví s ní jako se svou společnicí. Ježíšovu kusou odpověď bychom mohli proto tlumočit nejspíše takto: „Myslíš, paní, že se tato tíseň hostitelů týká nás dvou?“ A protože z Mariiny tváře a už i z tónu její řeči bylo zcela zřejmé, že tuto krizi za jejich společnou záležitost skutečně pokládá, znamená

tento krátký dialog vlastně shodu a dohodu, že do této situace skutečně zasáhnou, a to ihned, jakmile nastane Otcem stanovená chvíle prvního divu. Je to něco zcela opačného než interpretace, jako by Ježíš zde svou Matku chtěl prostě odbýt. Že Maria také chápala odpověď svého Syna právě v tomto smyslu, tomu zcela odpovídá další její jednání: ihned připravuje podmínky pro velkou nikým třetím nevyžádanou Boží intervenci: a protože Maria ví, že k Ježíšově zásahu bude třeba vytvořit podmínky, dává ihned pokyny tam, kde toho bude zapotřebí. Těch slov mezi Ježíšem a Marií je proto tak poskrovnu, protože ti dva si nepotřebovali nic dlouze vysvětlovat, ani jeden druhého přesvědčovat. O takové jednotě smýšlení a jednání mluvíme dnes jako o spolupráci „dobře sehrané dvojice“.

Ježíš jako vševedoucí jistě neměl zapotřebí, aby mu někdo nouzi svatebčanů připomínal. Ale jako vševedoucí a milující Syn také nejlépe věděl, že svým prvním divem potěší mnohem více svou Matku než hostitele, kterým

Pokračování na str. 13

Editorial

Hosté nejzácnejší

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Uchoval jsi dobré víno až do této chvíle.

V galilejském městečku nedaleko Nazareta se slaví svatba. Nebylo by to samo o sobě nic výjimečného, ale tentokrát jsou ke svatební hostině pozváni i Ježíš a jeho učedníci. Pozvání platí tedy i pro tebe. Takové pozvání však zavazuje. Svou přítomností máš pocítit nejen mladý pár a jeho hosty, ale především máš dělat čest svému Mistru. Dej tedy stranou všechny jiné záležitosti, aby se ti nestalo, že bys nebyl hoden zasednout k hodovní tabuli⁽¹⁾. Aby sis nevyšloužil vážnou výtku, že jsi vstoupil do hodovní síně nepřipraven⁽²⁾, oděj se s pomocí Ducha Svatého k účasti na této slavnosti usebraností, skromností a pokorou a připoj se k Mistrově nevelké družině.

Tato svatba vstoupí do historie právě proto, že se jí účastní sám Pán. Tam, kam je Ježíš pozván, nepřichází pouze jako jeden z hostů, ale jako Boží Syn, který svou přítomností své hostitele obohacuje tím, že u nich a na nich oslaví svého nebeského Otce. Budeš tedy mít nejlepší příležitost poznat, jak si počínat, aby všechno, co děláš, přispívá k Boží slávě. Rozhodni se pevně, že od této chvíle nebudeš podnikat nic, k čemu bys nejdříve nepřizval také svého Pána a Mistra.

Je tu ale ještě jeden důvod, proč bys neměl odmítnout toto pozvání: na této slavnosti máš také příležitost setkat se s Ježíšovou Matkou Marií.

Až dosud žila tiše a skrytě s Ježíšem v nazaretském domku. Věčný Otec si ji vyvolil, aby dala jeho Syna světu jako člověka. Dnes, na samém počátku jeho veřejného působení, je opět přítomná, aby ho představila jako všemocného a laskavého Dobrodince. Vykoná to s obdivuhodnou prostotou a nenápadností. Kdo jiný to může udělat než jeho Matka, která jediná ví, jak velkou moc má její milovaný Syn, ale která je také vnímavá a pozorná k lidským potřebám. Poznáš tu Marii v její nejvlastnější a trvalé roli, kterou přijala již tím, že souhlasila stát se Matkou Syna člověka: Maria je povolána přicházet za svým Synem, aby prosila za druhé.

Činí tak sama od sebe ještě dříve, než ji kdokoliv požádal o její přímluvu. A jakou má její přímluva moc? Stačí její pouhá dvě slova: *Nemají vína*. Ježíšovu odpověď si ovšem nevykládej jako odmítnutí. Naopak, Pán přiznává, že to, oč ho Matka žádá, je záležitost neobyčejného významu, která má zahájit nesčetné projevy jeho dobroty a jeho moci, jakmile jen *přijde jeho hodina*.

Na tuto obdivuhodnou spolupráci mezi nejpozornější Matkou a nejmocnějším Synem se můžeš spolehnout ve všech svých potřebách. Nezneklidňuj se proto ani v nejmenším, i když se ti někdy zdá, jako bys musel příliš dlouho čekat. Pán projeví svou moc vždy, jakmile z vůle Otce *přijde jeho hodina*.

Doprovod ho nyní k šesti objemným nádobám. Dosud sloužily pouze k mytí, nyní se mají na Pánův pokyn stát zázračným zdrojem. Poručí služebníkům, aby je naplnili vodou. Nevykonávají to s tak velkou horlivostí právě proto, že je Maria předem připravila? Když tedy vykonali, co bylo třeba, mohou *nabrat a odnést správci svatby*.

Nepřipouštěj si nikdy myšlenku, že Pán otáčí, ale dběj o to, abys sám vykonal co nejdříve všechno, čeho je zapotřebí a co je v tvých silách. Uč se proto vnímavostí a poslušností k mateřským radám, které ti vnuká dobrá a prozíravá Přímluvkyně. To, co od tebe požaduje, žádá jedině proto, že jí velmi záleží na tom, aby ti nescházelo vína. Ona totiž sama nejlépe ví, čeho je ti zapotřebí. Když máš tedy vykonat Pánovu vůli a nejdříve znovu naplnit to, co zůstává prázdné, naplň to bez váhání *až po okraj*. Připravuješ tak svým lidským přičiněním nezbytné podmínky pro obdivuhodný zásah Boží moci, které budeš svědkem, *až přijde hodina*.

Vrať se s Ježíšem do hodovní síně. Právě se stal první Ježíšův veřejný zázrak, i když svatebčané, ba ani sám správce svatby nevědí, komu vděčí za to, že mají stále na stole hojnost tak dobrého vína. Ježíš se nechce na této hostině stát středem pozornosti, ale chce upevnit víru svých nových učedníků. Poznal jsi při této příležitosti nejen jeho božskou moc, ale i moc přímluvy jeho svaté Matky. Pamatuj vždy na toto svědectví, že je to Maria, která je a zůstane Prostřednicí všech darů, které Ježíš jako Boží a jako její Syn přináší tomuto světu.

A jestliže Maria nepřenesla přes srdce, že mladým manželům dochází na hostině víno, co teprve udělá při pohledu na tento svět, který hyne hladem a žízni? *Kvůli Siónu neumlkne, kvůli Jeruzalému neutichne, dokud se jeho spása nerozhoří jako pochodně*. I za ty, kteří o ní nevědí nebo nechtějí vědět, prosí svého Syna: „Nemají víru!“ – „Nemají naději!“ – „Nemají lásku!“ – „Nemají radost!“

Je na nás, abychom jako poslušní služebníci naplnili až po okraj nádoby modlitbou a obětmi, aby je Pán mohl proměnit na víno života. A nyní jdi a *vypravuj mezi všemi národy o jeho divech!*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 22,9; ⁽²⁾ srov. Mt 22,12;

⁽³⁾ resp. žalm 96

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 62,1-5

Kvůli Siónu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho spravedlnost nevzejde jak světlo, dokud se jeho spása nerozhoří jak pochodně. Tu národy uvidí tvou spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, královskou čelenkou v dlani svého Boha. Nebudeš se již nazývat „Opuštěná“ a tvá zem „Osamělá“. Tvým jménem bude „Mé zalíbení je v ní“ a jméno tvé země „V manželství daná“, neboť si v tobě zalíbil Hospodin a tvá země dostane muže. Jako se jinoch snoubí s pannou, tak se s tebou zasnoubí tvoji synové. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak se tvůj Bůh zaraduje z tebe.

2. čtení – 1 Kor 12,4-11

(Bratři a sestry!) Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zas tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává víry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými neznámými jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

Evangelium – Jan 2,1-11

Byla svatba v Galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplníte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapíjí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v Galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili.

Pro mne a celou moji farnost bylo velkým požehnáním, že jsme se prostřednictvím časopisu *Milujcie się* seznámili s velkým divotvůrcem z Libanonu svatým Šarbelem. Chci vám nyní napsat, jak se v naší obci objevila zázračná ikona *Sarská vůně*. Jsme přesvědčeni, že to nebyla náhoda, stejně jako zjevení obrazu sv. Šarbela. Ostatně ať to posoudí každý sám.

Bylo to jistě znamení z nebe, protože u našeho Pána Ježíše Krista má všechno svůj cíl a smysl. V naší vesnici bydlí paní Klaudia Poliničenko, žena příkladné víry a hluboké modlitby. V jejím domě byl přechováván již delší dobu kus staré desky. Paní Poliničenko tvrdí, že ten kus desky pochází z budovy kostela, který zničila bezbožecká sovětská vláda. Nemá potuchy, jak se k nim deska dostala. Povalovala se u nich doma a neměla žádné určení, protože byla bezcenná. Ale jednoho dne v době modlitby se paní Klaudia na desku podívala blíže a nemohla uvěřit svým očím: na starém ztemnělém povrchu desky se začal rýsovat obraz, jako když se vyvolává fotografický film. Brzy celá vesnice mluvila o zázraku. Všichni přicházeli, aby se mohli pomodlit u svatého obrazu a dotknout se ho.

Co je na tomto obrazu? Rodička Boží tu není jako královna na trůně. Je to prostá milující matka, která k sobě vine božské Děťátko – Ježíše. Její tvář je klidná, ale rozhodná a nevzrušená. Je plná ducha modlitby, jako velebný pozvedající k Bohu svého Syna, kterému dala život a krev svého těla pro oběť vykoupení lidstva. Modlí se za všechny hříšníky a všechny chce zbavit nemocí tělesných i duchovních.

S velkou radostí předala paní Klaudia Poliničenko obraz faráři ve farnosti Matky Boží Pokrovské. Po několika dnech došlo k dalšímu zázraku. Když byl obraz umístěn v kapli, v noci z 18. na 19. ledna začal z obrazu

„Aby všichni byli jedno“ (Jan 17,21)

Pravoslavný kněz ve farnosti Sara v orenburské oblasti v Rusku je pravidelným čtenářem ruské verze časopisu *Milujcie się*. Poslal do polské redakce dopis, ve kterém píše o zázračném obrazu Panny Marie ve svěřené farnosti.

vytékat vonný olej k velké radosti kněze i věřících, zvláště těch, kteří prožili zázračné uzdravení. Když byl obraz přenesen do nové kaple, zázraky se začaly ještě více množit a pověst o obrazu se stále více šířila. Do naší svatyně začali putovat poutníci z celé oblasti i mimo ni.

Museli jsme shromáždit prostředky na nákup domu, který se představuje na klášter s kaplí. Ikona byla oděna do zvláštního roucha a stále před ní hoří lampa s olivovým olejem, která nikdy nehasne. Ten plamen je symbolem všech modliteb, kterými se věřící obracejí k obrazu, a všeho volání o spásu hříšných i o sjednocení všech křesťanů.

Současný papež Benedikt XVI. řekl velmi závažná slova: „Mým největším úkolem je smíření křesťanů Východu a Západu.“ Největší touhou našeho Spasitele je, *aby všichni byli jedno, jako Ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žeš je miloval, jako jsi miloval mne* (Jan 17,21–23).

My v naší církvi zakoušíme, že svatost nezná hranic vyznání. Často slýchám od pravoslavných názor, že katoličtí svatí pocházejí od ďábla. Pobuřují tak i někteří kněží a vyvolávají tak nenávisť mezi vyznáními. A přece svatý Matouš zapsal slova: *Přijdou mnozí z Východu i ze Západu a zasednou u stolu s Abrahámem, Izákem a Jakubem v nebeském království* (Mt 8,11).

Rovněž Matka Boží prosí pravoslavné, aby zrevidovali svou omezenou politiku vůči katolíkům a našli společnou cestu pokání a lítosti za hříchy. Ro-

dička Boží touží vidět všechny děti Spasitele, jak hodují u společného stolu lásky. Copak můžeme třeba jen na chvíli zapomenout, že ona je Matkou jak katolíkům, tak pravoslavných?

Zázračná ikona *Sarská vůně*

(V pravoslavném klášteře Duchy Svatého ve Vilně je uctívána Panna Maria Čenstochovská, pozn. př.).

Podle mého názoru je třeba, aby došlo co nejdříve ke smíru obou církví v duchu pokoje, pokání a bratrské lásky. Takové sjednocení bude možné díky modlitbě, ve které budou katolíci vyzývat pravoslavné svätce a pravoslavní katolické.

V naší farnosti Matky Boží Pokrovské je již zcela normální, že se modlíme o přimluvu stejně tak k světcům pravoslavným (Sergeji Radoněžskému, Serafimu Sarovskému, Janu Kronštadtskému), jak i ke katolickým (např. sv. Františku z Assisi, Antonínu z Padovy, matce Tereze a libanonskému poustevníku Šarbelovi). Pokládáme to za velké štěstí, že se můžeme nacházet v srdci společenství svätých Východu i Západu. Jsem pevně přesvědčen, že křesťané celého světa brzy najdou cestu smíření a budou litovat, že tak dlouho setrvali v neshodě

a zapomínali na příkazy Ježíše Krista o vzájemné lásce a společenství víry. Jako kněz, který patří k Jednotě pravoslavných společenství apoštolské tradice, mám zato, že se nejen můžeme, ale máme obracet na katolické svätce. Svatý Šarbel je i svätcem Slovanů.

V naší svatyni je zázračný obraz *Sarská vůně* umístěn vedle obrazu poustevníka Šarbela z Libanonu. Máme konkrétní svědectví o uzdraveních fyzických i duchovních, o záchraň rodin a o duchovní obnově. Zdá se, že takové sousedství je velmi užitečné, zvláště pro naše farníky.

Svědectví věřících

Drahý otče Alexandře! Děkuji za kopii zázračného obrazu *Sarská vůně*. Matka Boží je na něm jako živá. Cítím její teplo. Kladu tento obraz pod polštář svého vnuka Michala. Má cukrovku a je v sanatoriu. Lékař, který si prohlédl jeho dokumentaci, se diví, že už tak dlouho nemusel užívat inzulín. Nikdy se mu to za jeho praxe nestalo. Ale já vím, čím to je. Pán Ježíš a Matka Boží zachraňují naše chlapce.

A. A. Dudajeva, Perm, Rusko

Drahý otče Alexandře! Obrázek jsem Váš dopis a snímek obrazu Matky Boží *Sarská vůně*. Veliké díky! Chci Vám napsat, že moje matka ležela v nemocnici s těžkou cukrovkou a lékaři jí chtěli již amputovat část nohy. Já jsem hned přinesla do nemocnice obrázek a spolu jsme se modlily: Palec se začal hojit a lékař nad tím bezradně pokrčil rameny. Nyní je již matka doma a stále se modlí a má svätý obrázek na srdci. Modlíme

se spolu za uzdravení a spásu. Jsem Vám velmi vděčná za dopis, který nám dal naději.

*Rymma Kremerová,
Tulsko, Rusko*

Jsem vděčná Bohu, bratřím a sestřám za nedocenitelný dar – obraz Matky Boží *Sarská vůně* a za modlitby. Podávám svědectví, že Matka Boží mi nesmírně pomáhá. Měla jsem těžkou operaci, při které došlo k poškození krvetvorných orgánů, a trpěla jsem nedokrevností rukou a nohou. Podle Vaší rady jsem začala chovat na svém srdci zázračný obrázek a pocítila jsem, jak se mi po celém těle rozlévá teplo. V takových chvílích se modlím Otče náš a Zdravas Maria. Modlím se za vás doma i v kostele. Bůh vám žehnej!

*W. N. Muchina,
tjumenský obvod, Rusko*

Zdravím Vás, moji nejdražší! Obdržela jsem Vaš dopis a obrázek Matky Boží s Děťátkem. Neumíte si představit, jakou jsem prožila radost, když jsem spolu s modlitbou obdržela i zázračný obrázek sv. Šarbela z Libanonu. Opravdu, Královna nebes nedělá rozdíly, ale zná jen svaté obmyté Kristovou Krví. Neumíte si představit, v jakém jsem byla stavu! Plakala jsem pro své hříchy, kterých jsem si byla vědoma, ale také radostí. Lidská duše byla stvořena k obrazu nesmrtelného Boha a touží po svém Stvořiteli. Říkám nyní všem, že musí pečovat o to, aby nevstali z mrtvých k soudu, ale k věčnému štěstí. To je otázka osobního rozhodnutí každého člověka. To nejdůležitější přece pro nás vykonal Kristus, když nám otevřel bránu nebeského království. A v té bráně stojí a všechny nás k sobě volá.

M. S. Gerstmann, Novosibirsk

*Z Miłujcie się 3/2009
přeložil -lš-*

Panna Maria Guadalupská: Příklad evangelizace

Nican Mopohua, kronika zjevení Panny Marie Guadalupské, napsaná v řeči náboženského a kulturního pohledu mexických Indiánů, poukazuje na začátku na tehdejší dobu a souvislosti:

„...Deset let po dobytí Mexika, když byly konečně šípy a štíty odloženy stranou a mezi národy zavládl mír, vytrysklo současně poznání víry a Toho, který je dárcem života, Právěho Boha...“

Pro mexické Indiány té doby neměl v sobě mír nic potěšitelného. Civilizace Aztéků vznikla z „šípů a štítů“, z války. To je podstata jejich bytí. Pro ně všechny, Indiány velmi svázané s náboženstvím, vznikl vesmír z boje a lidských obětí.

Když bohové probudili vesmír k životu svou obětí, bylo povinností lidí, zvláště národa Slunce, s touto obětí spolupracovat a udržovat vesmír krvavými obětmi. Každá lidská bytost je povolána k tomu, aby darovala svou krev. Ale krev se přináší hlavně lidskými oběťmi a ustavičné války mají tu funkci křmit kultovní oběti krví nepřátel. Když skončily lidské oběti a války, které je zajišťovaly, ztratila aztécká civilizace důvod své existence, protože už nebyla potřebná k udržování vesmíru.

Tak dosvědčuje Nican Mopohua na troskách starého světového řádu vznik nové víry a nového poznání Právěho Boha.

„Věz a přijmi jako pravdu, mé milé dítě, že já, Maria, nejdokonalější, vždy panenská, jsem Matka Právěho Boha, Původce všeho života, Stvořitele nebe a země, kterému všechno náleží...“

Že je jeden jediný Bůh, Stvořitel všech věcí, není pro Juana Diega a Indiány v Mexiku žádný objev. Vedle nadbytku různých bohů existuje v nejvyšším nedostupném nebi Ometeotl, Bůh duality, který v sobě obsahuje mužský i ženský princip, je Otcem a Matkou všech bohů a všech věcí. A v nebi Ometeotla panuje mír, harmonie a stálost.

Níže, v rovině bohů a lidí vládne změna, nestálost, boj a válka.

Dobrá zpráva, neočekávaně dobrá a zázračná je ale zpráva, že Ometeotl má mít Matku a tato Matka má být lidské přirozenosti. Ometeotl je matkou a otcem všech jiných bohů, ale sám nemá ani matku, ani otce. Dříve, podle svých znalostí měli o něm lidé pouze dílčí a z boje pocházející zprávy: množství bohů. Nyní přichází nedostupný sám ke svým dětem, lidem: přichází Maria, Panna a Matka, aby jim to řekla.

„...přeji si, toužím, aby mi byl zde k mé počtě postaven chrám, kde bych vám Ho jako milující Matka ukázala, chválila Ho a zjevila...“

Svatá Matka Boží prosí o zbudování chrámu zde na Tepeyacu, kde se zjevuje, na místě bývalého kultu „Matky Bohyně“. Ale tento chrám bude zasvěcen novému kultu: oslavě Ometeotla, jediného Boha.

Tuto prosbu tlumočí španělskému biskupovi prostředník Juan Diego. I když byl chudý a nyní přesvědčený katolík, byl Juan Diego v tomto okamžiku kníže a kněz. Byl legitimním politickým a náboženským zástupcem Indiánů, který prosí od Španělů dosazeného představitele nového Boha o povolení k zřízení chrámu, který má být zasvěcen oslavě a zjevení jediného Boha Ometeotla.

Kromě toho nepřichází Juan Diego s prázdnými rukama. Jako věrohodné znamení daruje biskupovi, legitimnímu zástup-

ci katolické víry ve Španělsku, nádherné, uprostřed zimy na tvrdé půdě Tepeyacu náhle rozkvetlé růže: jsou to květy ráje, nebe, víry Aztéků. Takový dar podtrhuje význam biskupa.

A pak vtiskuje svatá Panna v přítomnosti biskupa svůj obraz do tilmy Juana Diega. Obraz je přítomností té, kterou představuje. Tilma, oděv, je symbol osoby, která ho nosí. Skrze svatou Pannu, která nese ve svém lůně Ometeotla, jediného Boha, a vtiskuje v přítomnosti katolického biskupa svůj obraz do pláště Juana Diega, který v tomto okamžiku zastupuje národ mexických Indiánů, najde vše pokračování ve vtělení.

„... Protože já jsem opravdu vaše milosrdná Matka, tvoje a všech lidí a všech ras tohoto světa...“

Maria oznámila dobrou novinu o přítomnosti jediného Boha Ometeotla mezi lidmi. Nyní vyvozuje závěr: jednotu. Válka zdůvodňovaná přežitím už nepřichází v úvahu, protože ten, skrze něhož vládne harmonie a mír, sestoupil k lidem.

Tím hlásá Maria jednotu v průběhu zjevení a ve vystoupení své osoby na obraze, který po sobě zanechala. Nazývá sebe Svata Maria, jak ji nazývají Španělé, podřizuje se se svou prosbou španělskému biskupovi, nemluví však jménem Ježíše Krista, nýbrž mluví v pojmech indiánské kultury a náboženství o jediném Bohu a vtělení. Na tilmě Juana Diega se představuje ve stylu španělského malířského umění, ale klíč ke čtení obrazu patří zcela do kultury Indiánů. A její tvář není ani tvář Španělky, ani Indiánky, je dívka míšenec, sjednocení dvou ras.

Tak se zrodil nový národ Mexičanů, národ mesticů skrz naskrz mariánský a katolický.

Pramen: EL NICAN MOPOHUA, Un intento de exégesis; Flor y canto del nacimiento de México, Los Dos Mundos De Un Indio Santo
Překlad -lš-

Takashi Nagai se narodil 1908 v Isumko (blízko Nagasaki) v Japonsku v šintoistické rodině jako jedno z pěti dětí. Projevoval obzvláštní nadání pro studium, proto ho otec, specialista na východní medicínu, poslal studovat tento obor. Předal svému synu vášeň pro tuto disciplínu. V roce 1925 se Takashi zapsal na fakultu lékařství. Ve svém deníku uvádí: „Od skončení středoškolského studia jsem se stal vězněm materialismu.“ Na fakultě ho na prosektuře uchvátily obdivuhodná struktura lidského těla, pečlivá organizace každé jeho části. Vyvolávala jeho obdiv. Duše? To je fantazie, kterou si vymysleli šejdiři, aby klamali prosté lidi.

V roce 1930 dostala jeho matka záchvat mrtvice, nemohla mluvit a věnovala mu svůj poslední pohled: rozloučení s matkou předznamenalo velký obrat v jeho životě. „Tato žena,“ napsal Nagai, „která si nedovolila ani nejmenší přestávku v lásce ke mně, oslovila mě v posledních okamžicích velmi výmluvně. Její pohled mi řekl, že lidský duch pokračuje po smrti ve svém životě. To všechno byla intuice, která měla chuť pravdy.“ Budoucí japonský lékař začne číst Pascala a je zasažen vírou tohoto vědce: rozhodl se, že se pokusí seznámit se s katolickou vírou podobným způsobem, jakým se v laboratoři ověřují hypotézy. Hledal a našel katolickou rodinu, která ho během studia navštěvovala. Byli to manželé Moriamovi, prostí dělníci z rodiny, která byla již 250 let katolickou, kteří měli dceru Midori. Všichni tři se začali ihned modlit za jeho obrácení.

V roce 1932 dostal zánět středního ucha a na pravé ucho ohluchl. Musel zanechat řádné medicíny, protože nemohl používat stetoskop. Vrhł se proto s nadšením na radiologii, která prožívala v jeho zemi své počátky, a ihned vytušil, že tato nová věda bude základem diagnostiky. Tentýž rok o vánoční noci 1932

ho Moriamovi pozvali k účasti na půlnoční mši svatě v katedrále: „Nikdy nebude moci uvěřit, kdo nepřijde do kostela, aby se pomodlil.“ K obrácení a křtu, při kterém přijal jméno Pavel ke cti mučedníka Pavla Mikioho, došlo v červnu 1934 po několika příhodách, které poznamenaly jeho život: Zachránil život Midori, která onemocněla prudkým zánětem slepého střeva, a hned nato byl povolán do armády a odeslán do Mandžuska: nesl si s sebou malý katechismus, který mu Midori darovala. Vrátil se do Japonska po těžkém prožitku válečných událostí. Podruhé vstoupil do katedrály v Nagasaki, setkal se zde s japonským knězem, který mu dlouho naslouchal a povzbuzoval ho. Znovu četl Pascala a utvrzoval se ve vědomí: „Je zde dostatek světla pro ty, kteří touží vidět, a dosti temnoty pro ty, kteří jsou opačného mínění.“ Nyní už Takashi nemá pochybnosti o tom, že je povolán, aby se stal katolíkem.

V září 1934 se oženil s Midori. Poučí ji zevrubně, s jakým rizikem je spojen výkon jeho lékařského řemesla jakožto radiologa (v té době neměli radiologové dostatečné ochranné prostředky proti záření X). Jeho manželka ho podpoří a sdílí všechna jeho rozhodnutí. „Úko-

Katedrála ve čtvrti Urakami po výbuchu atomové bomby

Takashi Nagai Pavel (1908–1951)

lem lékaře,“ napsal dr. Nagai, „je trpět a radovat se se svými pacienty, usilovat o zmenšení jejich utrpení, jako by to bylo jeho vlastní. Kdo to jednou pochopí, u toho lékařská diagnóza plodí modlitbu.“

Takashi Nagai Pavel (1908–1951)

Od června 1937 do března 1940 je znovu zatažen do japonsko-čínské války. Pracuje jako hrdiný vojenský lékař: jeho sebezapření je totální a pro všechny, jak japonské, tak čínské vojáky, muže, ženy, děti i starce, oběti strašného válečného masakru. Když se vrátí do Japonska, zpozoruje na svých rukou první příznaky vystavení paprskům X. Pracuje stále více (poslední čas trávil dny i noci zhotovováním rentgenových snímků zraněných v průběhu bombardování a zachránil tak mnoho životů, aniž by se kdy ohlížel zpět); je často malátný, ale jen když je zcela vyčerpán, zavře se ve své pracovně, modlí se růženec s pohledem na sochu Panny Marie a tak nachází svůj vnitřní klid. V červnu 1945 provede autodiagnózu: leukémie s hypertrofií sleziny. Dávají mu tři léta života. Zprávu o své nemoci přijímá se slovy: „Pane, jsem jen služebník neužitečný. Chraň Midori a naše dvě děti. Ať se se mnou stane, jak Ty chceš.“ Další den povzbuzen od Midori je opět na svém pracovišti plný nové síly a s úsměvem, který ho stále provází a charakterizuje.

9. srpen 1945 je den s dokonale čistou oblohou, stojíme ale před dramatickým závěrem druhé světové války: Zcela nečekaně vybuchne nad Nagasaki atomová bomba, a to přímo nad čtvrtí Urakami na severu Nagasaki, kde bydlí katolíci. 8000 katolíků umírá. Katedrála, která je plná věřících, je zničena. Byla to nejvýznamnější a nejpočetnější katolická komunita na Dálném východě. Nagai, ředitel lékařské fakulty, pracuje ve své laboratoři 700 m od epicentra exploze. Je to apokalyptický pohled. Je zraněn, ale pracuje na záchraně zraněných, ani na okamžik se nezastaví. 11. srpna najde svůj dům proměněný v popel. Najde zuhelnatělé ostatky své ženy (dětí jsou s babičkou v bezpečí na horách). Kostí pravé ruky mrtvolky drží neporušený růženec, který září z popela. „Můj Bože,“ modlí se manžel v slzách, „děkuji ti, že jsi jí dovolil, aby zemřela v modlitbě. Maria, Matko bolestná, děkuji ti, že jsi ji doprovázela v hodině smrti.“ Protože radiace bomby těžce zhoršila jeho nemoc, již v září umírá a svěřuje se Pánu. Přinesli mu vodu z Lurd a Nagai se modlí k Maxmilianu Kolbemu. Z kómatu se probral následujícího rána. Dalších šest let svého života připisuje přimluvě Maxmiliána Kolbeho.

Lékař radiolog se stává živým příkladem: vyzývá všechny k bezprostřednímu odpuštění a všechny povzbuzuje k víře v Boží prozřetelnost, která každé zlo obrací v dobro. Při velké zádušní mši ho požádali, aby promluvil. „Nagasaki,“ řekl svým spoluobčanům, „nebylo toto město vybráno za oběť, za obětního beránka, za celopal na obětním oltáři, aby zemřelo za hříchy všech národů během druhé světové války? ... Budme vděční, že Nagasaki bylo zvoleno za tento celopal. Budme vděční, protože skrze tuto oběť se vrátil

světu mír a Japonsku náboženská svoboda.“

Na jaře 1947 se jeho stav zhoršil a musí ulehnout. Zanechává své profese, ale rozhoduje se, že bude psát knihy. „Moje hlava ještě funguje, můj zrak, mé ruce a prsty jsou v dobrém stavu.“ První spis je určen jeho chlapcům, kteří jsou ještě malí: „Moji drazí synové, milujte své bližní jako sebe samého. To je motto, které vám zanechávám. Tím začínám svůj spis a s ním pravděpodobně skončím a budu ho stále opakovat.“

V průběhu čtyř let publikoval 15 svazků; píše v noci, protože od rána přijímá návštěvníky: „Vyrušují mě,“ píše ve svém deníku, „ale když jsou tak laskaví, že přišli, nemám vltit do jejich srdce trochu radosti a říct jim něco o naší katolické naději? Nemůžu je přece poslat pryč!“ Ale současně tvrdí, že „i nemocní mají pracovat ze všech svých sil“.

Takashi Nagai Pavel se svými dětmi několik měsíců před smrtí

Ve svých knihách podává zprávu o tom, co se stalo při atomové explozi, a to na základě své zkušenosti i kompetence. Pokládá za své povolání hlásat nyní křesťanské poselství, protože jen skrze ně je možno trvale obnovit mír. Jeho knihy se od roku 1948 v Japonsku všude čtou a významně přispěly k sociální výchově a evangelizaci jeho země. Jeho bestseller *Zvony z Nagasaki* (byl zfilmován) si klade otázku: „Bude lidstvo v atomovém věku šťastné, nebo ubohé? Co udělat s touto dvojsečnou zbraní, kterou Bůh skryl ve vesmíru a kte-

Zesnulý Takashi Nagai Pavel

rou člověk objevil? Její dobré využití by umožnilo obrovské kroky civilizace; její zneužití by zničilo svět. Rozhodnutí závisí na svobodné volbě člověka. Ten drží v rukou svůj vlastní osud. Když na to pomyslíme, jímá nás hrůza, a pokud jde o mne, věřím, že pravý náboženský duch je na tomto poli jedinou zárukou... Na kolenou v popelu atomové pouště prosíme, aby Urakami bylo poslední obětí bomby. Znějí zvonů... Ó Maria bez poskvrny počatá, pros za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

V březnu 1951 se jeho stav povážlivě zhorší, ale on neztrácí svou dobrou náladu. V dubnu toho roku se mu podaří dokončit své poslední dílo. 1. května, na začátku měsíce zasvěceného Panně Marii Takashi Pavel umírá ve věku 43 let na krvácení do mozku a drží přitom v ruce rodinný kříž. Jeho pohřbu se účastní obrovský zástup, který se jen velmi těžce pohybuje z obnovené katedrály k hřbitovu. Rok nato je otevřeno „Nagai Memorial Museum“, které navštíví každý rok na 150 000 osob.

Učitel „spirituality míru“ označovaný za „japonského Gándhího“ Takashi (což v japonštině znamená „šlechtnost“) žil jako živý ideál křesťanské lásky k bližním a dal opravdu sám sebe v oběť. „Světce z Urakami“ nebo „světec z Nagasaki“, jak byl nazýván již za života, byl příkladem pokory při vášnivém hledání pravdy, sebezapření a ducha oběti. Chtěl mít na náhrobku větu z evangelia, která nejlépe vystihuje jeho chování za života: „Jsme služebníci neužiteční. Udělali jsme, co jsme měli udělat“ (Lk 17,10).

Podle: *Scienza e Fede*
Přeložil -lš-

Blahoslavená Anděla z Foligna a Eucharistie

Když jsem byla jednou v kostele na mši svaté a všechen lid klečel na kolenou při pozdvihování svaté Hostie, dostala jsem se v duchu do vytržení. Zjevila se mi nejsvětější Panna Maria a takto ke mně promluvila: „Moje dcero, která jsi tělesně se mnou a s mým Synem, můj Syn k tobě již přišel a požehnal tě.“

Dala mi těmito slovy na srozuměnou, že její Syn Ježíš Kristus je po proměňování na oltáři. A řekla mi to tak, jak by mi chtěla sdělit novou radost. A skutečně, zakusila jsem nevýslovnou radost, protože nejsvětější Panna mi řekla tato slova s tak velkou pokorou a takovou laskavostí, že jsem se divila, že jsem mohla zachovat rovnováhu.

Pokračovala slovy: „Když jsi přijala požehnání mého Syna, sluší se, abych k tobě přišla i já a dala ti své požehnání.“ Požehnaná od mého Syna a ode mne. Vynalož všechnu námahu, abys ho milovala, jak jen můžeš, protože i ty jsi velice milována. Tak budeš moci být přesazena do nekonečnosti.“ Tu jsem pocítila nevýslovnou radost. Při pozdvihování Kristova Těla byla tato radost ještě rozmnožena. Neviděla jsem sice na tajemných způsobách nic, na co bych již nebyla zvyklá, ale skutečně jsem přijala Ježíše do své duše. Přitom jsem poznala, že nic nenaplní duši tak horoucím ohněm a tak oblažující láskou, jako když je v duši Kristus.

V mé duši sice často plane oheň, ale tento oheň, který sděluje Ježíš přicházející ve svátostných způsobách, je oheň zvláštního druhu. Je to něžný oheň lásky. Když je v duši tento oheň, poznávám opravdu, že je v duši Bůh, protože nic jiného to způsobit nemůže.

Když jsem jednou šla ke svatému přijímání, dostalo se mi božského oslovení: „Milovaná, je v tobě nejvyšší Dobro. A jdeš přijmout nejvyšší Dobro!“

Tu jsem začala přemýšlet: Jestliže je v tobě nejvyšší Dobro, proč ho jdeš přijmout? Ale Bůh ihned odpověděl a řekl: „Jedno nebrání druhému!“ A když jsem se přiblížila ke svatému stolu, byla mi řečena slova: „Nyní je na oltáři Boží Syn se svým božstvím a lidstvím doprovázený množstvím andělů.“

Tu jsem měla touhu spatřit Boha s jeho anděly. A moje žádost byla splněna, jak mi to bylo dříve slíbeno. Ale neviděla jsem ho v jeho postavě, nýbrž v plnosti Dobra a Krásy. Přitom jsem slyšela slova: „Tak budeš před ním stát ve věčném životě.“ Nemohu popsat, jakou útěchu jsem pocítila ve své duši. Obdržela jsem skrze toto svaté přijímání živou touhu darovat se zcela a úplně Ježíši Kristu, který se zcela a úplně daroval mně. Dala bych se s radostí pro něho mučit, ale protože to nebylo možné, cítila jsem se plně rozhodnutá snášet všechno, co na mě dopadne. Ano, těšila jsem se již předem na souzení kříže, které je mi určeno.

Dienst am Glauben 1/2009

CHYBÍ PROSTŘEDKY

Anglikánská církev se dostala do situace, že každý desátý farář nedostává plat. Počty bohoslužeb drasticky poklesly. Církev uložila prostředky v 90. letech do akcií, které pozbyly svou hodnotu. Zatím navštěvuje bohoslužby asi 1 milion věřících, ale jejich počet tak klesá, že do roku 2050 jich bude sotva 100 tisíc.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

PŘEHNANÁ AKTIVITA ZHÁŠÍ DUCHA

Tak jako jsem mluvil o kněžích netečných, kteří (jakoby nemocní na duchovní anemii) spí v žalostné nečinnosti a nemají vůli ani touhu setrást svoji strnulost a změnit způsob svého egoistického a výlučného života, tak chci dnes mluvit o opačné překážce: o výjimečné aktivitě, která zháší ducha.

Je pravda, že existují situace, které vyžadují naléhavé záahy a velkou vytrvalost. Ale jsou také jiné situace, a je jich mnoho, které jsou považovány chybně za naléhavé, při kterých se ztrácí čas na úkor duchovního a vnitřního života a na úkor vztahu ke Mně, zatímco řešení mohlo být dosaženo zcela jednoduše.

Mnohé kněžské duše se nechávají vtáhnout do proudu aktivismu pod záminkou, že musí dostát svým povinnostem, které zde právě vůbec žádné nemají a které by mohly být vynechány, odloženy anebo alespoň zmenšeny. V aktivním životě je velmi snadné upadnout do extrémů, kterých je třeba se za každou cenu vystříhat.

Je nutné, aby kněží neopomíjeli modlitbu, ve které vždy najdou světlo a skrze kterou najdou léky proti mnohému zlu. Musí postavit na první místo Mne, ale k tomu je třeba, aby měli ve své práci řád. Abychom mohli dávat, musíme přijímat; a z jakého pramene může kněz přijímat všechno to, co potřebuje pro druhé, ne-li ode Mne, ze svého spojení a přetvoření ve Mne?

Je krásné darovat se druhým bez míry, ale až poté, co je duše posílněna působením Ducha Svatého a přijala od Něho jeho čistotu, jeho sílu, jeho světlo a jeho lásku.

Není možno nikdy ztrácet ze zřetele vnitřní život, nesmíme se vzdalovat od Toho, kte-

rý je Život. Pro kněze se všechna účinnost jeho působení rodí z důvěrného spojení se Mnou, z oné přetvářející jednoty, která ho činí druhým Mnou. Chcete, aby vaše slova, vaše rady a vaše činnost přinášely plody v duších? Neztrácejte Mne nikdy ze zřetele, noste Mě stále v nitru svého srdce, přetvořte se ve Mne a vaše ovoce bude trvalé a nadpřirozené.

Kéž bych mohl způsobit, aby se vnitřní život stal pro mé kněze nevyhnutelnou nutností a aby to všichni pochopili!

Lék spočívá v tom, vnést do aktivity řád: žít s tělem na zemi, aby zde pracovalo, a s duchem v Bohu, aby zde přijímal a rozdával.

Ale oni zavírají prameny spojení se Mnou a anulují tak božské působení v setkání s osobami. Lednička má produkovat chlad a pec teplo. Nuže, moji kněží mají být planoucí výhni víry, světla a lásky, ať už pracují pro moji slávu v jakékoliv situaci.

Sníh vytváří chlad, zatímco duše potřebují oheň. Kdyby každé kněžské srdce bylo vulkánem svatého ohně, jedna jiskra tohoto vulkánu by zapálila svět, duše by plály svatým ohněm, moje Církev by rostla, zanícena božským žářem mých kněží.

V mé Církvě je chlad, a Já jsem přišel přinést na zem oheň. V mnoha případech existuje jen holé zachování kněžských povinností ze zvyklosti a v chladu. Jistě, oni plní své povinnosti, ale

Conchita Armida

bez víry, bez horlivosti a bez lásky, bez onoho ohně, který by je měl obklopovat, bez onoho svatého žáru, který by měl spalovat jejich srdce.

Kolik je kněží zahlcených vnějšími věcmi, kteří zapomínají, že mají duši, která náleží Mně! Požadují důrazně to, co mi patří: jejich smysly, jejich schopnosti, jejich život, jejich duši, kterou si mohu povolát, kdykoliv chci, a byl bych rád, kdybych ji v tom okamžiku našel plnou božského a nadpřirozeného života, zcela spojenou se Mnou a přetvořenou ve Mne.

Je krásné, že mi kněží dávají duše, a je to jejich svatou povinností, ale ještě větší povinností rovnosti, spravedlnosti a lásky je, aby mi především dali tu svou, přetvořenou ve Mne.

To je moje největší sláva: mohu-li Otcí představit své svaté kněze jako korunovaci Vykoupení, jako trofej mého vítězství na zemi.

Je třeba se modlit za tyto drahé kněze zapálené horlivostí o duše, kteří však zapomínají na svoji duši a málo dbají o jednotu se Mnou. Nemám slastnějších okamžiků nad ty, které pro-

bíhají, když mám blízko sebe své milované kněze. Pak je objímám, zahrnuji něžnostmi, impregnuji svým Duchem, koupu je ve světle, objímám je, odpouštím jim, miluji je a mám zalíbení v jejich společnosti. Proč se mám zbavovat této radosti a věnovat čas, který patří Mně, podružným věcem? Pro Mne je všechno druhotné, pokud se nejedná o mé nade vše milované kněze!

Když vidím kněze, jak pokleká u mých nohou z pouhé lásky, moje Srdce buší silněji, zapomínám na hříchy, na zrady, na samotu, na to, jak jsou mi vzdáleni jejich spolubratři v kněžské službě, nacházím útěchu v jejich citu a raduji se z jejich společnosti.

Ale kněží nechápou něžnost ani intenzitu mé lásky k nim! Tak jako Otec miluje jen své Slovo, které je jeho dokonalým obrazem a také je s Ním jedinou věcí v síle Božství, tak Já miluji své kněze více než kohokoliv jiného, protože oni jsou mým odleskem, představují Mne a mají být druhým Mnou. To, jak se odráží Otec ve Mně a Já v Otcí a v Duchu Svatém a Trojici v kněžích, to zbožšťuje lásku k nim; protože jestliže Duch Svatý je Lásky, která sjednocuje Otce a Syna, stejná božská Lásky sjednocuje Trojici s Církví a s jejími kněžími.

Řekl jsem: „Kdo zná Mne, zná i mého Otce.“ Toto chci a chtěl bych říct o všech svých kněžích: Kdo zná kněze, zná Mne a ve Mně mého milovaného Otce. Je to stejný odraz lásky, která sjednocuje Otce se Synem a kněze s Trojicí.

Jestliže Mě všechny duše přitahují pro obraz Trojice, který v sobě nesou, duše kněží mě oslňují, probouzejí mou lásku k sobě, jsou mi drahé, protože v sobě nesou nejen obraz Trojice, ale samu Trojici.

Když vidím kněze, vidím v něm svého Otce i Ducha Svatého (neboť Já se nemohu odloučit od svého Božství, které je jednou věcí s Otcem i Duchem Svatým). V něm miluji tyto božské Osoby, v něm je nazírám

PROPUŠTĚNÁ UČITELKA

V Bristolu byla propuštěna učitelka, protože řekla nemocnému žákovi, že se za něho bude modlit. 54letá učitelka Olive Jones pečovala o žáky, kteří kvůli nemoci nemohli navštěvovat vyučování. „Jsem zděšena skutečností, že v zemi s tak silnou křesťanskou tradicí je tak těžkým proviněním projevit vlastní víru.“ Podobný případ se stal zdravotní sestře Caroline Petrie, která však byla pak přijata zpět. Obě jsou dobré přítelkyně.

Kath-net

a jako Bůh-Člověk je uctívám, oslavuji, miluji. A nejen že je nemiluji láskou odlišnou, protože žádnou jinou nemám, ale stejným Duchem Svatým, Láskou lásek bez počátku a bez konce.

Jsou to tvorové, ano, ale zbožštění stykem s Trojicí a absorbování v její jednotě.

S vědomím těchto vznešených skutečností lépe pochopíte, jak bolestné jsou pro Mne jejich hříchy, jejich vzdálenost, jejich svatokrádeže, jejich nevýslovné nevděčnosti, jejich vlažnost, jejich lhostejnost, jejich špatně chápaná horlivost, jejich hříšné zanedbávání a nedostatek jejich lásky.

Kněží s aktivním životem si myslí, že mému srdci postačí jejich aktivita a vnější povinnosti, ale nemyslí na onen svatý oheň, jakým je miluji s nebeským zářením: stejnou láskou, jakou Bůh miluje sám sebe, láskou nekonečnou. A jsem vděčnější za jediný okamžik důvěrnosti se Mnou, srdcem k srdci, než za všechnu oslňující vnější činnost, kterou Mě chtějí oslavovat.

Hladovím po kněžské lásce, žízním po kněžských srdcích, aby všichni byli Moji, celí pro Boha! Jsem žárlivý na jejich duše, na jejich čas, na vzduch, který dýchají, na všechno to, co není pro Mne, když Já nejsem jediným cílem jejich aspirací!

Kéž by kněží pochopili nesmírnost, nesouměřitelnost této lásky Boha-Člověka, lásky nekonečné, protože je božská! Kéž by kněží pochopili, že je miluji, jak jen Já sám mohu milovat, láskou věčnou, láskou Otce, s božským zalíbením, se stejným Duchem Svatým! A proč, proč i ti dobří Mně oplácejí pohrdáním, lhostejností a chladem, tím, že dávají zemi přednost před nebem? (CC 54, 178-190)

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 310-314

Přeložil -lš-

Sosio Del Prete

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ

Pater Sosio Del Prete se narodil ve Frattamaggiore v provincii Neapol 28. prosince 1885. V listopadu 1901 vstoupil do noviciátu minoritů v klášteře Taurano. Časné sliby složil v roce 1902, věčné 8. prosince 1905. Dne 12. března 1910 přijal kněžské svěcení. Absolvoval hudební konzervatoř Svatého Petra Majely v Neapoli s diplomem skladatele a dirigenta a až do roku 1930 vedl vzorný kněžský život, věnoval se posvátné hudbě a vykonával funkci zpovědníka. Jeho skladby se vyznačovaly duchovní hloubkou a byly projevem jeho kněžského ducha a jeho vroucí modlitby a ještě dnes jsou svědectvím jeho víry, naděje a lásky. Když ho představení poslali do klášteře Svatého Antonína v Afragole, byl konsternován duchovní a materiální bídou a množstvím opuštěných starců, nemocných a hladových a rozhodl se, že všechny své síly věnuje službě těm nejoslednějším. Byl to především pohled na jednu opuštěnou stařenku, který zasáhl jeho srdce:

„Když otec vstoupil do její světnice, srdce se mu sevrlo při pohledu na stav úplné opuštěnosti, v jakém tu nemocná ležela. Nebylo tu ani osvětlení, ani pec, žádný lék, nebyly zde šaty ani židle. Byly zabalena do ubohých hadrů a trásla se zimnicí. Ubohý pelech na dvou hrubých deskách, rozviklaná lavička, to bylo celé zařízení této ubohé chatrče. Pater Sosio jí věnoval všechnu svou kněžskou péči, posílil ji všemi prostředky svátostné posily a neopustil ji, dokud v pokoji a odevzdanosti nezemřela.“

Když později vzpomínal na své působení mezi ubožáky, jako by činil svou životní bilanci, napsal:

„Ale tam jsem znásobil tento apoštolát dobra a lásky k potřebným a nejobožejším chudákům, nebo jak jsem je nazýval, zorničkám Božích očí. Miloval

jsem tyto chudáčky velice a oni mi to svou láskou opláceli, nazývali svého otce dobrodincem a přítelem. Kdykoliv jsem vyšel z klášteře, doprovázel mě zástup chudáků a chlapců, každému jsem dal něco k jídlu z toho, co jsem si odřekl v jídelně. Ustavivně jsem na tyto chudáčky myslel a rozdával jsem jim s dovolením představených všechno, co mi jiní dobrodinci darovali.“

Právě jako základ systematické podpory chudých založil P. Sosio 6. června 1932 institut Malých služebnic Krista Krále. Hlavní pomocnicí mu byla Antonietta Giugliano, která byla spoluzakladatelkou řeholní společnosti, která

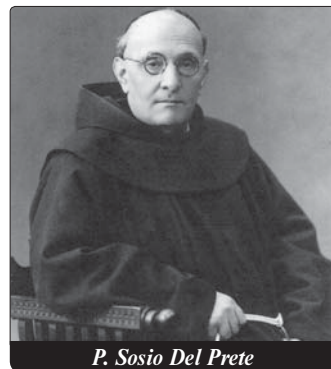
Sr. Antonietta Giugliano

obdržela schválení kardinála Alesia Ascalesiho, neapolského arcibiskupa. Velkou pomocnicí byla sestra Franceschina Tucillo. Během dvaceti let od 1932 do 1952 se tu rozvíjel plodný apoštolát Malých služebnic Krista Krále.

P. Sosio byl duchovním vůdcem a organizátorem působení těchto odvážných sester, které tvořily avantgardu charitativní čin-

P. Sosio Del Prete ve společenství Malých služebnic Krista Krále

P. Sosio Del Prete

ností na celém území provincie. Sestry věnovaly s největší obětavostí celý svůj život tomuto apoštolátu lásky.

První z nich přijaly řeholní roucho z rukou kardinála Ascalesiho 20. října 1935. Byla to odpověď na encykliku Pia XI. *Quas primas*, která vyzývala k úctě ke Kristu Králi. Otec Sasio jeho apoštolský projekt organizoval v praxi svědectvím svého života a vedením sester k dílu činné lásky jako základu Kristova království.

Institut záhy rozmnožil střediska svého působení. V roce 1949 jich bylo již šest. Základním úkolem byla péče o staré lidi na začátku druhé světové války, starost o děti a opuštěnou mládež a její výchova a péče o nemocné. Tato činnost pokračovala i po válce. V temných dobách války byla tato činnost jasným světlem křesťanské naděje. Konkrétní materiální a morální výsledky si získaly široké uznání od řady biskupů i od civilních úřadů.

Jako všem institutům podobného typu ani tomuto se nevyhýbaly těžkosti jak vnější, tak vnitřní. Pater Sosio však se vyznačoval velkou poslušností, diskretností a především ustavičnou modlitbou. Věnoval zcela své srdce Kristu a svému institutu a obětoval pro něho všechna svá utrpení. Vyznačoval se velkou láskou k trpícímu Pánu. Poznával Kristovu tvář v ubohých stařnách a otrhaných starcích a sirotcích, ale také trávil mnoho času v adoraci před svatostánkem. Byl si vědom, jak velkou spasitelnou cenu má utrpení, které nezůstává zavřeno v hrobě, ale směřuje ke zmrtvýchvstání. ▶

► Kromě velké eucharistické úcty vyznačoval se P. Sosio také velkou horlivosťou jakožto zpovědník. Svátostné odpuštění jako velký pramen bohatství Církve ho vedlo také k velkému pochopení pro lidské slabosti a lidskou křehkost. Byl to zpovědník nadmíru milosrdný a mnohé přitáhl ke svátosti smíření svou dobrotou, svou mírností, uměním naslouchat a současně poskytnout potřebnou posilu. Byl přitom veden vědomím své vlastní slabosti a hříšnosti, když na sobě v pokoře poznával omezenosti lidské přirozenosti.

První sestry institutu Malých služebnic Krista Krále

Byl také velmi pečlivý ve včasné posluze svátostí pomazání nemocných. Měl zvláštní citlivost pro bližící se smrt a naléhavě spěchal k umírajícím. Něžná starostlivost o umírající se řídila vědomím, že nemoc pustoší tělo i duši a vyžaduje lidskou blízkost, cit a pochopení. V Afragole založil také Klinikou svatého Pia X. Láska k bližním pramenící z víry nikdy nevzdalovala P. Sosia od liturgického života. Celým svým životem učil sestry, jak je liturgie důležitá, a byl velice pečlivý v přípravě liturgických slavností, dbal o čistotu liturgického náčiní i místa a o důstojnost liturgického zpěvu. Ani nejmumnější činnost ho nikdy neodvedla od modlitby, od liturgie hodin, svatého růžence a intenzivní meditace.

Byl velkým ctitelem světců, zvláště svatého Josefa, svatých apoštolů Petra a Pavla, svatého Antonína a Františka a svatého Vincence. Byl dojat k slzám, když se mohl setkat v Římě s generálním představeným, ve kterém viděl zpřítomněného zakladatele z Assisi. Každý rok organizoval k jeho počtě v Institutu zvláštní triduum.

Pěstoval něžnou a synovskou úctu k Panně Marii. Každou vol-

nou chvíli věnoval modlitbě svatého růžence. Organizoval pouti svých sester k Panně Marii Růžencové v Pompejích a vělval jim do srdcí úctu k ní meditacemi na témata růžencových tajemství. V Marii nacházel útěchu i v největších těžkostech. Bezmezná důvěra v její přímluvu se pojila s pevným přesvědčením o moudrosti a dobrotě Boží prozřetelnosti. V této důvěře přijímal jakékoliv zkoušky a utrpení v odevzdanosti do Boží vůle. Měl také pevnou důvěru v Církev a projevoval ji něžnou úctou k Svatému otci a poslušností k představeným. O Církvi mluvil vždy jako o své matce.

V dramatických událostech druhé světové války žádal od svých sester vytrvalou modlitbu a oběti za mír. S františkánskou citlivostí pro harmonii stvoření odmítal rozhodně válku a násilí a bojoval proti totalitním ideologiím, které představují popření křesťanství. Svou víru a svou iniciativu nikdy nepokládal za získané jednou provždy. S pokorným vědomím vlastní slabosti je stále znovu oživoval a hledal posilu u jiných kněží v úsilí správně rozlišovat, jaká je vůle Boží.

Malé služebnice Krista Krále při péči o chudé děti

Víra byla hlavním motorem života tohoto svatého zakladatele. Zachoval si toto svaté dědictví a obohacoval je celým svým životem až do smrti. Jeho víra byla skálopevná, nebyla to pouze vnější zvyklost, nýbrž položil ji do základů svého života i do základu Institutu sester Malých služebnic Krista Krále. Jí se držel jako kotvy spásy, a to také v noci z 27. na 28. ledna 1952, kdy byl nalezen mrtvý po srdečním záchvatu s breviářem v ruce.

*Podle www.fondatori-paer.it
Připravil -lš-*

Proč vlastně evoluce? (7)

PODVOVNÉ INTERPRETACE FOSILÍ

Dříve než se budeme věnovat mýtu o evoluci člověka, musíme se zmínit o propagačních metodách, které mají rozšířit ve veřejnosti přesvědčení, že jednu dobu existoval tvor napůl člověk a napůl opice. Tato metoda používá „rekonstrukce“, nebo lépe řečeno kresby a modely živých tvorů, které často mají základ v jedné jediné kosti, a někdy dokonce jen její části. Všechna zobrazení lidoopů v tisku, filmech a učebnicích jsou pouhé rekonstrukce.

Protože fosilie jsou roztroušené a nekompletní, každý dohad na jejich základě je pouhou abstrakcí. Skutečnost je taková, že tyto rekonstrukce (kresby, modely), které provádějí evolucionisté na základě fosilií, jsou připravovány záměrně k tomu účelu, aby co nejlépe potvrdzovaly jejich teze. Harvardský antropolog David R. Pilbeam to přiznává, když říká: „Především v paleontologii jsou data ještě tak rozptýlená, že jejich interpretace je hluboce ovlivněna teorií. Zatím ovlivňovaly teorie naše běžné ideologie zcela jasně mnohem více než aktuální data.“⁽⁴⁰⁾ Protože lidi lze nejsnáze ovlivnit vizuálními informacemi, jsou takové umělé rekonstrukce velmi účinné a mají vyvolat přesvědčení, že takoví tvorové v minulosti existovali.

Je třeba mít na zřeteli zvláště tuto okolnost: rekonstrukce založené pouze na kosterních zbytcích mohou ukázat jen základní charakteristiky objektu, protože podstatné charakteristiky jsou dány měkkou tkání, která se rychle rozpadá. Z toho plyne, že všechny interpretace měkkých tkání závisí výlučně na fantazii autora rekonstrukce. Ernest A. Hooton, docent na univerzitě v Harvardu, vysvětluje tuto situaci:

„Pokus rekonstruovat měkké části je podnik doslova ha-

zardní. Rty, oči, uši a tvar nosu nezanechávají na kostech žádné stopy. S neandertálskou lebku je možno modelovat stejně snadno vzezření šimpanze jako rysy filozofa. Tyto domnělé rekonstrukce pravěkých typologií lidí nemají naprosto žádnou vědeckou hodnotu a slouží pouze ke klamání veřejnosti... Proto těmto rekonstrukcím rozhodně nedůvěřujte.“⁽⁴¹⁾

Pověstným příkladem jsou tři kresby, pro jejichž rekonstrukci slouží za základ lebka tzv. australopithecus robustus. Takové rekonstrukce nám ukazují, jak běžné je pro evolucionisty používat jakéhokoliv podvodu. To všechno je ještě docela nevinné ve srovnání se záměrnými podvody, jakými si evolucionisté pomáhají.

Falzifikace evolucionistů

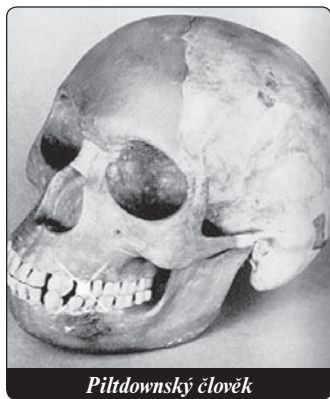
Neexistuje ani jeden konkrétní doklad o existenci lidoopa, ačkoliv o něm ustavičně mluví propaganda ve sdělovacích prostředcích i v akademických kruzích. Evolucionisté se štětcem v ruce vyrábějí obrazy imaginárních tvorů. Skutečnost, že tyto kresby se neshodují s fosiliemi, představuje pro evolucionisty vážný problém. Metodou, jak tento problém překonat, je výroba těch fosilií, které není možno najít. Největším skandálem v dějinách vědy, typickým pro tuto metodu evolucionistů, je „pilt-downský člověk“.

Pilt-downský člověk

Známý doktor a amatérský antropolog Charles Dawson vystoupil v roce 1912 s tvrzením, že našel čelistní kost a fragment lebky v jeskyni nedaleko Pilt-downu v Anglii. Ačkoliv čelist byla velmi podobná čelisti opičí, zuby a lebka byly lidské. Nálezel byl označen jako pilt-downský člověk. Když bylo zjištěno, že

kosti jsou údajně staré 150 mil. let, představovala je některá muzea jako absolutní důkaz o evoluci člověka. Čtyřicet let se objevovaly články na toto téma, bylo vytvořeno množství kreseb a interpretací a fosilie byly prezentovány jako neklamný důkaz, na potvrzení evoluční teorie. Na toto téma bylo zpracováno a přijato na padesát doktorských prací. Slavný americký antropolog Henry Fairfield Osborn řekl při návštěvě British Museum 1935: „...potřebujeme si připomenout, že Příroda je plná paradoxů a toto je uchvacující nálezy týkající se prvních lidí...“⁽⁴²⁾

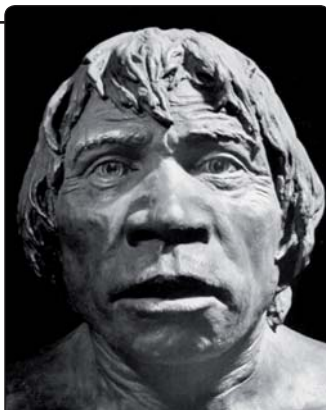
V roce 1949 Kenneth Oakley z oddělení paleontologie British Museum se pokusil aplikovat metodu „fluorového testu“, nového systému na zkoumání pravěkých fosilií, na kosti piltdownského člověka. Během testu zjistil, že

Piltdownský člověk

čelist neobsahuje vůbec stopy fluoru. To znamená, že byla pohřbena pouze před několika lety. Lebka, která vykazovala alespoň minimální množství fluoru, byla zřejmě o několik set let starší, jak to již zjistily dřívější studie.

Vyšlo najevo, že zuby na čelistní kosti, patřící orangutanovi, byly uměle opracovány a „primitivní“ nástroje nalezené spolu s fosiliemi byly uměle vyrobené s použitím kovových nástrojů⁽⁴³⁾. Podrobné šetření, které provedl v roce 1953 Weiner, odhalilo, že lebka patří člověku, který žil před 500 lety, a čelistní kost pochází z nedávno uhynulé opice. Zuby z čelisti byly vybrány a nahrazeny imitacemi připomínajícími lidské zuby. Všechny

Rekonstrukce piltdownského člověka – po odhalení podvodu byl „piltdownský člověk“ chvatně odstraněn z British Museum, kde byl vystaven více než 40 let

ny součásti tohoto „nálezu“ byly potřeny dvojchromanem draselným, aby získaly patinu stáří. V kontaktu s octem se stopy stáří rozpustily. Le Gros Clark, který byl členem týmu, který odhalil podvod, nemohl skrýt své rozčarování a řekl: „Důkazy umělého opracování přímo bily do očí. Jevily se tak zřejmé, že vyvstává otázka, jak to, že nebyly objeveny dříve.“⁽⁴⁴⁾ „Piltownský člověk“ byl chvatně odstraněn z British Museum, kde byl vystaven více než 40 let.

Člověk nebraský: prasečí zub

V roce 1922 vyhlásil Fairfield Osborn, ředitel American Museum of Natural History, že objevil fosilní stoličku pocházející z pliocénu. Tento zub měl údajně představovat společné charakteristiky člověka i opice. To dalo podnět k rozsáhlým vědeckým diskusím, ve kterých někteří zastávali názor, že se jedná o zub z pithecanthrope erecta, ji-

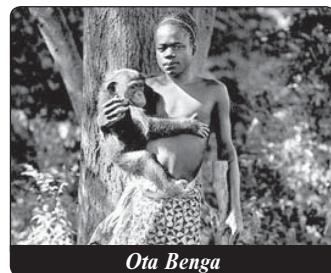
Tyto domnělé rekonstrukce pravěkých typologií lidí nemají naprosto žádnou vědeckou hodnotu a slouží pouze ke klamání veřejnosti

ni soudili, že je bližší zubu lidskému. Fosilie dostala název „člověk nebraský“ a vědecký název *Hesperopithecus haroldcooki*. Mnoho vědeckých autorit Osborna podporovalo. Na základě jediného zubu se vyráběly rekonstrukce hlavy a celého těla nebraského člověka, který byl na obrazech představován s celou svou rodinou.

Všechny tyto scénáře se odvíjely od jediného zubu. Evolucionistické kruhy si tak vysoce cenily tohoto „fantastického člověka“, že když jeden badatel jménem William Bryan se postavil proti tendenční argumentaci na základě jednoho zubu, dostalo se mu ostré kritiky. V roce 1927 byly nalezeny další části kostry. Vyšlo najevo, že zub nepatří ani člověku, ani opici, ale vyhynulému druhu amerického divokého vepře jménem *porsthennops*. Když William Gregory oznamoval tento vědecký omyl, nazval svůj článek v revue *Science*: „*Hesperopithecus*: ve skutečnosti ani opice, ani člověk.“⁽⁴⁵⁾ Všechny ilustrace *Hesperopithecus haroldcooki* a jeho rodiny byly chvatně odstraňovány z evolucionistické literatury.

Ota Benga

Někteří evolucionisté však věřili, že exempláře lidoopa by mohly být ještě v přírodě živé. Dali se do hledání, které vedlo k nešťastným incidentům, z nich nejtragičtější je případ černocho jménem Ota Benga. Ten byl uloven 1904 evolucionisty v Kongu. Jeho jméno znamená „přítel“.

Ota Benga

Měl manželku a děti. Spoután a v kleci byl dopraven do USA, kde byl vystavován na světové výstavě v St. Luis spolu s několika druhy opic jako „článek mezi opicí a člověkem“. Po dvou letech byl umístěn v zoologické zahradě v Bronxu jako „nejstarší předek člověka“ ve společnosti šimpanze, gorily Dinah a orangutana Dohung. Doktor William T. Hornaday, ředitel a evolucionista, vyjadřoval velkou hrdost nad tím, že může „hostit“ tuto jedinečnou „přechodnou formu“ ve své zoo. Ota Benga však nebyl schopen snášet zacházení, jemuž byl vystaven, a spáchal sebevraždu⁽⁴⁶⁾.

Všechny tyto a podobné skandály ukazují, že evolucionističtí vědci se neštítí ničeho, aby dokázali svou domnělou teorii.

(Pokračování)
Harun Yahya:

Inganno dell' evoluzione

Poznámky:

- ⁽⁴⁰⁾ David R. PILBEAM, „Rearranging Our Family Tree“, *Nature*, June 1978, p. 40.
- ⁽⁴¹⁾ Earnest A. HOOTON, „Up From The Ape“, New York: McMillan, 1931, p. 332
- ⁽⁴²⁾ Stephen Jay GOULD, „Smith Woodward's Folly“, *New Scientist*, February 5, 1979, p. 44.
- ⁽⁴³⁾ Kenneth OAKLEY, William LE GROS CLARK & J. S., „Piltown“, *Meydan Larousse*, Vol 10, p. 133.
- ⁽⁴⁴⁾ Stephen Jay GOULD, „Smith Woodward's Folly“, *New Scientist*, April 5, 1979, p. 44.
- ⁽⁴⁵⁾ W. K. GREGORY, „*Hesperopithecus* Apparently Not An Ape Nor A Man“, *Science*, Vol 66, December 1927, p. 579.
- ⁽⁴⁶⁾ Philips Verner BRADFORD, Harvey BLUME, Ota BENGHA: *The Pygmy in The Zoo*, New York: Delta Books, 1992.

PETR LOMBARDSKÝ – pokračování ze str. 2

text byl knihou používanou ve všech teologických školách až do konce XVI. století.

Chtěl bych poukázat na to, jak je organická prezentace víry nezbytnou nutností. Neboť jednotlivé pravdy víry se navzájem osvětlují a v jejich totální a sjednocující vizi se jeví harmonie Božího plánu spásy a ústřední pozice Kristova tajemství. Podle příkladu Petra Lombardského zvu všechny teology a kněze, aby měli stále živou, ucelenou vizi křesťanské nauky proti dnešním rizikům fragmentace a znehodnocování jednotlivých pravd. Katechismus katolické církve stejně jako Kompendium tohoto Katechismu nabízejí právě úplný obraz křesťanského zjevení, abychom je přijali s vírou a vděčností. Chtěl bych povzbudit i jednotlivé věřící a křesťanská společenství, aby využívali tyto nástroje k poznávání a prohlubování obsahů naší víry. Objeví se tak před námi jako obdivuhodná symfonie, která k nám promlouvá o Bohu a o jeho lásce a která napomáhá našemu pevnému souhlasu a naší aktivní odpovědi.

Snoubenecký vztah Krista a Církve

Abychom měli představu, jaký zájem může ještě dnes probudit četba Sentencí Petra Lombardského, uvedu dva příklady. Inspirován komentářem svatého Augustina ke knize Geneze, Petr se ptá na důvod, proč došlo ke stvoření ženy z Adamova žebra, a nikoliv z jeho hlavy nebo jeho paty. A vysvětluje: „Nebyla stvořena ani jako vládkyně, ani jako otrokyně muže, nýbrž jako jeho družka“ (Sentence 3, 18, 3). A pak, stále na základě patristické nauky, dodává: „V tomto faktu je představeno tajemství Krista a Církve. Neboť jako žena byla utvořena z Adamova žebra, když Adam spal, tak se Církev zrodila ze svátostí, které začaly

vytékát z boku Krista, který spal na kříži, tj. z krve a vody, jimiž jsme vykoupěni z trestu a očistěni od viny“ (Sentence 3, 18, 4). Jsou to myšlenky hluboké a platné i dnes, kdy teologie a spiritualita manželství velmi prohlubují analogii a snoubenecký vztah mezi Kristem a jeho Církví.

V jiné pasáži svého hlavního díla, kde Petr Lombardský pojednává o Kristových zásluhách, se ptá: „Z jakého důvodu tedy Kristus chtěl trpět a zemřít, když již jeho ctnosti postačovaly, aby mu získaly všechny zásluhy?“ Jeho odpověď je úderná a působivá: „Pro tebe, nikoliv sám pro sebe!“ Pak pokračuje jinou otázkou a jinou odpovědí, které, jak se zdá, vyvolávají diskuse, jaké se vedly během lekcí středověkých magistrů teologie: „A jaký má smysl, že pro mě trpěl a zemřel? Aby jeho utrpení a jeho smrt byla pro tebe příkladem a příčinou. Příkladem ctnosti pokory a příčinou slávy a svo-

body; příkladem, který dal Bůh poslušný až k smrti; příčinou tvého osvobození a tvé blaženosti“ (Sentence 3, 18, 5).

Nenahraditelný poklad svátostí

Z nejdůležitějších příspěvků, které nabízí Petr Lombardský dějinám teologie, bych chtěl připomenout jeho pojednání o svátostech, jimž dal, řekl bych, konečnou definici: „Svátostí se nazývá v pravém smyslu to, co je znamením Boží milosti a viditelnou formou neviditelné milosti takovým způsobem, že jí dává obraz a vnější příčinu“ (Sentence 4, 1, 4). Touto definicí vystihl Petr Lombardský podstatu svátostí: jsou příčinou milosti, mají schopnost sdělovat reálně božský život. Pozdější teologové nikdy neopustí toto nazírání a budou také používat rozlišení mezi prvkem materiálním a prvkem formálním, které zavedl „Magistr Sentenci“, jak byl Petr Lombardský nazýván. Materiální prvek je smysly vnímatelná a viditelná realita, formální jsou pak slova,

kteřá přisluhující pronáší. Oba jsou podstatné pro platné slavení svátostí: materie, realita, kterou se nás Pán viditelně dotýká, a slovo, které dává duchovní význam. Např. při křtu materiálním prvkem je voda vylévána na hlavu dítěte a formálním prvkem jsou slova: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Lombardský navíc upřesnil, že pouze svátostí předávají objektivně božskou milost a je jich sedm: křest, biřmování, Eucharistie, pokání, pomazání nemocných, svěcení kněží a manželství (srov. Sentence 4,2,1).

Draží bratři a sestry, důležité je poznat, jak drahocenný a nezbytný je pro každého křesťana svátostný život, ve kterém Pán předává tuto materii ve společenství Církve, dotýká se nás a přetváří nás. Jak uvádí Katechismus katolické církve, svátosti jsou „sily, které vycházejí z Kristova Těla, stále živého a oživujícího, jsou to zásahy Ducha Svatého“ (1116). V tomto Roce kněží, který slavíme, vyzývá kněze, kteří jsou především služebníky v péči o duše, aby oni sami jako první měli intenzivní svátostný život, aby byli pomocí pro věřící. Slavení svátostí ať se vyznačuje důstojností a krásou, ať podporuje osobní usebranost a společnou účast, smysl pro Boží přítomnost a misijní zápal. Svátosti jsou velký poklad Církve a každému z nás náleží úkol slavit je s duchovním užitkem. V nich se dotýká našeho života vždy udivující událost: Kristus nám skrze viditelná znamení vychází vstříc, očišťuje nás, přetváří a činí účastníky svého božského přátelství.

Draží přátelé, jsme na konci tohoto roku a na prahu roku nového. Přeji vám, aby vás přátelství s naším Pánem Ježíšem Kristem provázelo každý den tohoto roku, který právě začíná. Kéž je toto Kristovo přátelství naším světlem a vůdcem a pomáhá nám být lidmi pokoje, jeho míru. Dobrý rok vám všem!

*Bollettino Vaticano 30. 12. 2009
Mezitimulky redakce Světla*

Noční zjevení Matky Boží

Nad střechou koptického kostela v Al Waraq v hlavním městě Egypta Káhiře se od 10. prosince 2009 opakovaně zjevuje ve zvláštní záři Matka Boží. Je oděna v bílém šatě s modrým pásem a má na hlavě královskou korunu. Nad korunou je vidět kříž z kostelní věže v nadpřirozeném světle. Současně září další kříže na chrámové budově.

Zjev může pozorovat každý přítomný. První jej spatřil jeden muslim. Biskup Sarahbamos z kláštera Anby Beschoy označil zjevení Panny Marie za velké požehnání pro Egypt, kterým se projevuje velká láska Panny Marie k této zemi. Mezitím bylo ohlášeno i první zázračné uzdravení. Koptská křesťanka, která téměř oslepla v důsledku silné cukrovky a lékaři jí nedávali žádnou naději na zlepšení, nabyla po pozorování zjevení zcela náhle znovu plného zraku. Lékaři uzdravení potvrdili 17. 12. 2009.

Prameny: kath-net

<http://progettohorizon.forumcommunity.net/?t=34177256>

Podrobnější a aktualizované informace naleznete na internetové adrese www.maticcem.cz v odkaze vpravo dole.

Pozn.: Zdá se absurdní, že média celého světa nezaznamenala tak výjimečnou událost, kterou viděly tisíce lidí po dobu trvající celé tři hodiny, událost, která byla fotograficky zdokumentována a nafilmována – jen sporadicky a pouze krátkými články. Na západě se o této události vůbec nemluvilo.

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

dochází víno. Žádný syn zde na zemi nemiloval a nemiluje svou matku tak, jak svou Matku miluje Boží Syn. A není proto divu, že vítá každou příležitost, ve které může uplatnit to, k čemu je od věčnosti povolána: uplatnit své postavení ve prospěch lidí, které Maria miluje láskou po Bohu nejvyšší, a miluje je proto, že pro jejich spásu a pro jejich blaho porodila svého Syna.

Celou akci v Káně zorganizovala z vlastní iniciativy svatá dvojice Ježíš a jeho Matka a Duchu Svatému jistě velmi záleželo na tom, aby Mariina součinnost na prvním zázraku nezankla a neušla naší pozornosti, a použil k tomu Janovu mistrovskou reportážní schopnost, která minimálními prostředky dokáže vyjádřit velké věci. Musíme být ovšem k těmto informacím dostatečně pozorní.

Prvním zázrakem zjevil Ježíš tedy nejen svou slávu, ale také svou metodu. Je to něco jako ilustrativní modelový příklad spolupráce Matky a Syna. Jestliže se tak stalo v celkem banální záležitosti, jakou je nečekaný nedostatek vína, tím více ona „sehraná dvojice“ spolupracuje v záležitostech, ve kterých jde tak říkajíc o všechno: v záležitostech věčné záchraně duší. Čím jiným jsou např. Mariina nesčetná zjevení v dějinách Církve, zjevení týkající se záležitostí osobních, místních, krajových, celonárodních, nebo dokonce celosvětových, než ona fáze zázraku milosti, kdy Matka vyzývá ty, kteří se ocitli v nouzi a ohrožení: „Všechno, co vám řekne, učinite.“ Ale tuto její dobře míněnou instrukci už vždy předcházelo mateřské upozornění: Můj Synu, nemají vína! Všechno další závisí tedy od naší ochoty ke spolupráci a od poslušnosti, kdy a jak brzy naplníme štoudive vodou. Dokud je nenaplníme, nebude co proměnit a nebudeme mít z čeho nabírat, a všechno úsilí Matky a Syna nejen vyzní

vá naprázdno, ale zcela nesporně se tak ještě zhoršuje původní kritická situace.

Kdo chce vidět zázrak z Kány ve velkém, tak říkajíc, naostro, ať si prostuduje dějiny obrácení Mexika v 16. století (str. 5). Maria se tu zjevuje s Ježíšem pod srdcem ve své nejvlastnější roli, jako Bohem poslaný evangelizátor, a to velice úspěšný evangelizátor, jako ta, která svého Syna nezastihuje, ale přináší, která nikterak neumenšuje jeho jedinečnost, ale dokonale ho oslavuje.

Může se nám zdát, že příklad z Guadalupe je od nás velmi vzdálený časově i místně, ale ve skutečnosti je to závažná lekcce pro celý svět, lekcce, kterou jsme v Evropě ve své vlastní kritické situaci nedokázali vůbec využít. Kdekoliv se Maria takto na nás sama obrací, nemůžeme se nechat doprošovat, ale musíme sami hledat u ní nabízené prostředky k záchraně a ke spáse. Copak člověk postižený chorobou čeká, až mu zdraví spadne samo do klína, nebo hledá usilovně všechny cesty a prostředky k uzdravení? Jen si představte, že by hierarchie tehdy v Mexiku celá desetiletí váhala, zda má nebo nemá vyhovět Matce Boží, tak jak váhala hierarchie v Evropě při příchodu Matky Boží ve Fatimě!

Ať si to připouštíme nebo ne, Boží Syn bez své Matky Marie nedělá vůbec nic. Je s ní nerozlučně spjat již skrze své vtělení. Jakákoliv úvaha o dějinách spásy, která nebere v úvahu nerozlučnou spoluúčast Panny Marie, je nedostatečná, a tedy pochybená. Bez Marie je všechno předem neobjektivní a nevystihující. Aby Bůh mohl pro nás něco udělat, musel se stát jedním z nás, ale jedním z nás se stal jen skrze Marii. „Maria existovala od věku jako radost celé Trojice, která ji vytvořila ve svém myšlení. Je od věčnosti krásná Boží krásou jako její Dcera, Snoubenka a Matka, a tři božské Osoby

v ní nacházejí zalíbení jako v dokonalém díle, které má přivádět v úžas nebe i zemi po všechny věky. Trojice milovala vášnivě tohoto nesrovnatelného tvora, a to je důvod, proč se Slovo stalo tělem.“ Tak mluví o své Matce sám její Syn Ježíš (Conchita Armida, D. 23. 7. 1906).

Je to Otcova vůle, aby jménem celého lidstva spolupůsobila Maria na spáse všech lidí. Když Simenon hovoří o obtížích, s jakými se Mesiáš setká při šíření Božího království, bere přitom hned v úvahu jako samozřejmost i Mariinu spoluúčast. Proč pronikne meč i její duši? Jednak proto, že při ničem z nastávajícího dění nebude stát stranou, ale především proto, že se bude i ona sama podílet na oné nezbytné oběti, kterou je třeba přinést za povstání mnohých, tedy za spásu světa. Oficiálními pokračovateli díla Ježíše Krista, Kněze a Oběti, budou na zemi kněží. Proto představuje Ježíš z kříže své Matce v Janovi zástupce všech budoucích kněží: „To je nyní tvůj syn“, a kněžím: „Toto je vaše Matka, s ní musíte spolupracovat na spáse světa.“

Mariánská úcta není pro nás, a tím méně pro kněze, nic fakultativního, není to dobrovolná citová ozdoba a nadstavba naší zbožnosti. Je to její podstatná součást, protože představuje nevyhnutelné přijetí Bohem stanoveného řádu spásy. Její příklad jakožto Bohem vyvolené a první ze všech lidí je pro nás lidí také závazný, to znamená, je naším posláním jít stále spolu s ní cestou úplného zasvěcení a dobrovolně přijímané a uskutečňované spoluoběti.

Mexičané, kteří předtím o Matce Boží nic neslyšeli, přijali zcela bezvýhradně její mateřskou výzvu a „utekli se pod její ochranu“. Škoda přeškoda, že jsme se tehdy v Evropě zabývali něčím zcela opačným. Jaká je to ironie dějin, když na kontinentu křesťanském už více než tisíc let ve stejném století začal zcela opačný trend: odchod zpod mateřského pláště Matky Boží. Jak

mylný krok byla ve skutečnosti tzv. reformace, je zřejmé především z toho, že vedla k odklonu od základních sloupů spásy: Eucharistie a Matky Boží. Nic horšího nemohlo potkat Evropu, než že ze srdce takřka poloviny jejich křesťanů byla vymazána eucharistická a současně mariánská úcta. Tím se otevřela dokořán cesta k modernímu pohanství. Mezi křesťanskými kořeny v Evropě je „kořen Mariin“ tím nejvýznamnějším, protože z něho vzešel Spasitel. Jak se nám vůbec může dařit, abychom přispěli k jejich uznání a obnově, když nejsme ani stejného smýšlení a přesvědčení o obsahu těchto kořenů?

Krokem k sjednocení s protestanty má být společné prohlášení o ospravedlnění. Mluví se v něm o milosti, ale není v něm ani zmínka o Prostřednici všech milostí. Ona ovšem je jedna z klíčových a nezastupitelných postav ospravedlnění a spásy, kterou si nevymysleli katolíci, ale která od věčnosti žije v myslí a plánu Nejsvětější Trojice jako Dcera, Matka a Snoubenka. Jsou to „příbuzenské vztahy“ toho nejpodstatnějšího a nejdůvěrnějšího charakteru, které svou niterností, hloubkou a svatostí daleko překračují všechny jejich pozemské analogie. Maria je stále s Trojicí a v Trojici. Obraceli se ke kterékoliv její Osobě, nemůžeme ji nebrat na vědomí. Není možno klanět se Otcovi a ignorovat jeho Dceru. Není možno prosit Syna a přehlížet jeho Matku, není možno vyzvat Ducha Svatého a nebrat na vědomí jeho Snoubenku. Mluvit s někým a ignorovat přitom přítomnost jeho nejdůvěrnější společnice, to je něco, co si bez faux pass nemůžeme dovolit ani v občanském životě. Nejnáléhavějším úkolem na cestě sjednocení křesťanů je obrátit pozornost všech odloučených k té, kterou nám Trojice stvořila a posílá jako Prostřednici všech milostí a Matku jednoty. O to se vroucně modleme v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů! -lš-

Pondělí 18. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Dětská Bible 6:55 GOODwillBOY (10. díl): Worship 7:35 Čtème z křesťanských periodik 7:45 Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Hřichy proti tělu Kristovu 8:45 Přejeme si... 9:05 Mikroregion Třemšín (7/9) 9:20 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Rusko, můj dětský sen 10:00 Zpravodajské Noeviny 10:10 Nedělní čtení 10:35 Na koberečku (76) 10:50 Cesta k andělům 11:40 Atlas Charity (9. díl): Studénka (Charita Studénka) 11:45 Slimák Mafo a škriatok Klinček (1. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Novoroční koncert 2010: K&K Philharmoniker (Johann Strauss) 13:25 Krásy Čech a Moravy - Zámek Trója 13:50 Přírodní zákraky Evropy (1): Největší kuriozity Evropy 14:40 Závodů nepatří na silnici 15:00 Óda na... 15:20 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 16:00 H2Onews 16:10 CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašeliniště 16:30 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 17:00 NOEparáda (45. díl) [L] 17:25 La Saletta 17:50 Svatá země 18:00 Mikroregion Třemšín (8/9) 18:15 Sen a radost 18:35 Slimák Mafo a škriatok Klinček (2. díl) [P] 18:45 Noekreace aneb Vandrování (19. díl) 18:55 Žít! Cejja Stojka 19:25 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Harfa Noemova III. (20. díl) [P] 20:25 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 21:15 Na koberečku (77) [P] 21:30 GOODwillBOY 22:10 Čtème z křesťanských periodik 22:25 Noční univerzita: Aby se Slovo stalo tělem - P. Angelo Scarano 23:35 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Novoroční koncert 2010: K&K Philharmoniker (Johann Strauss) 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 19. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Hřichy proti tělu Kristovu 7:15 Kulatý stůl: Ohlédnutí za návštěvou Sv. otce Benedikta XVI. 8:45 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 9:35 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 10:00 Danka II. 10:20 Mikroregion Třemšín (7/9) 10:30 Znovuzrození národa 11:20 Noeland (10. díl) 11:45 Slimák Mafo a škriatok Klinček (2. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 12:45 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:15 Přírodní zákraky Evropy (2): Největší kuriozity Evropy 14:05 Svatá země 14:15 Věrní Kristu 15:15 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 15:45 Noekreace aneb Vandrování (19. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Cesta k andělům 17:00 Mikroregion Třemšín (8/9) 17:15 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (18. díl) 18:15 Závodů nepatří na silnici 18:35 Slimák Mafo a škriatok Klinček (2. díl) 18:45 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 19:15 Harfa Noemova III. (20. díl) 19:35 Čtème z křesťanských periodik 19:45 Atlas Charity (8. díl): Fotbal bezdomovců Samaritan Open 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Po stopách Ježíše Krista (4) 20:35 Zpravodajské Noeviny 20:50 První světová válka - Do vánoc budeme zpět (5. díl) [P] 21:20 Óda na... 21:40 Léta letí k andělům: Jitka Molavcová 22:00 Přejeme si... 22:25 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 23:15 Danka II. 23:35 Krásy Čech a Moravy - Zámek Trója 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 20. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Mikroregion Třemšín (8/9) 6:30 První světová válka - Do vánoc budeme zpět (5. díl) 7:00 Danka II. 7:20 Věrní Kristu 8:20 Na koberečku (77) 8:35 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 9:05 Cesta k andělům 10:00 Harfa Noemova III. (20. díl) 10:20 Svatá země 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Čtème

z křesťanských periodik 12:15 Po stopách Ježíše Krista (4) 12:45 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 13:15 Přejeme si... 13:35 Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Hřichy proti tělu Kristovu 14:35 Léta letí k andělům: Jitka Molavcová 14:55 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 15:45 Jedna lidská chyba 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Dětská Bible 16:20 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 16:45 Mikroregion Třemšín (8/9) 17:00 V posteli Pod nebesy (11. díl) [P] 17:50 Slimák Mafo a škriatok Klinček (3. díl) [P] 18:00 Studentská mše: mše svatá z ostravsko-opavského biskupství se studenty středních a vysokých škol [L] 19:00 NOEparáda (45. díl) 19:25 CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašeliniště 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle [P] 20:30 Přejeme si... [P] 20:50 Po stopách Ježíše Krista (4) 21:20 Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) 21:25 Harfa Noemova III. (20. díl) 21:45 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:25 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 0:00 H2Onews 0:10 Noční univerzita: Aby se Slovo stalo tělem - P. Angelo Scarano 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 21. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [L] 6:05 H2Onews 6:15 Cesta k andělům 7:05 Čtème z křesťanských periodik 7:15 Noční univerzita: Aby se Slovo stalo tělem - P. Angelo Scarano 8:25 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 9:05 Přejeme si... 9:25 Po stopách Ježíše Krista (4) 10:00 Na koberečku (77) 10:15 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 10:45 Surodenci Jenruchovci a betlehem v Rajceckej Lesnej 10:55 Óda na... 11:15 Noeland (10. díl) 11:35 Noekreace aneb Vandrování (19. díl) 11:45 Slimák Mafo a škriatok Klinček (3. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Egyptian museum, Les Baux de Provence, Mingun 12:35 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:05 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 13:30 V posteli Pod nebesy (11. díl) 14:20 NOEparáda (45. díl) 14:45 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 15:35 Mikroregion Třemšín (8/9) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Přejeme si... 16:30 Harfa Noemova III. (20. díl) 16:50 Věrní Kristu 17:50 Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) 17:55 Závodů nepatří na silnici 18:20 Kaplička sv. Barbory 18:35 Slimák Mafo a škriatok Klinček (3. díl) 18:45 GOODwillBOY 19:25 Na koberečku (77) 19:40 Dětská Bible 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (19. díl) [P] 21:05 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 21:25 Zpravodajské Noeviny 21:35 Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) 21:40 Danka II. 22:00 Na větrné hůrce 22:25 Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Hřichy proti tělu Kristovu 23:25 Óda na... 23:45 Mikroregion Třemšín (8/9) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:40 První světová válka - Do vánoc budeme zpět (5. díl) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 22. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 V posteli Pod nebesy (11. díl) 7:05 NOEparáda (45. díl) 7:30 Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) 7:35 Věrní Kristu 8:35 Krásy Čech a Moravy - Zámek Trója 9:00 Po stopách Ježíše Krista (4) 9:30 Mikroregion Třemšín (8/9) 9:45 Čtème z křesťanských periodik 10:00 Přejeme si... 10:20 Danka II. 10:40 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 11:10 Na koberečku (77) 11:25 Noeland (10. díl) 11:45 Slimák Mafo a škriatok Klinček (3. díl) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:35 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 13:00 Kulatý stůl: Ohlédnutí za návštěvou Sv. otce Benedikta XVI. 14:30 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 14:55 U NÁS aneb od cimbálu o lidové

kultuře (19. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Cesta k andělům 17:00 Harfa Noemova III. (20. díl) 17:20 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 18:10 CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašeliniště 18:35 Slimák Mafo a škriatok Klinček (4. díl) [P] 18:45 Přejeme si... 19:05 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 19:35 Čtème z křesťanských periodik 19:45 Dětská Bible 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Kulatý stůl na téma Prenatální péče [P] 21:35 Na koberečku (77) 21:50 Octava dies (558): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:25 Noční univerzita: Aby se Slovo stalo tělem - P. Angelo Scarano 23:35 NOEparáda (45. díl) 0:00 H2Onews 0:10 První světová válka - Do vánoc budeme zpět (5. díl) 0:40 Óda na... 1:00 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 23. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Kulatý stůl: Ohlédnutí za návštěvou Sv. otce Benedikta XVI. 7:45 Čtème z křesťanských periodik [P] 7:55 Znovuzrození národa 8:45 La Saletta 9:10 Noeland (10. díl) 9:30 Zikův svět zvířat (2. díl): Pod mořskou hladinou 10:00 V posteli Pod nebesy (11. díl) 10:50 NOEparáda (45. díl) 11:15 Cesty za poznáním: Chobe River, Waterfalls Northern Iceland, Hohe Tauern 11:45 Slimák Mafo a škriatok Klinček (4. díl) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Angelus Domini 12:05 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 12:45 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 13:05 Zpravodajské Noeviny 13:15 Věrní Kristu 14:15 Harfa Noemova III. (20. díl) 14:35 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 15:25 Noekreace aneb Vandrování (19. díl) 15:35 Na koberečku (77) 15:50 Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) 16:00 H2Onews 16:10 Krásy Čech a Moravy - Zámek Trója 16:35 Óda na... 16:55 Mikroregion Třemšín (8/9) 17:00 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 17:40 Přejeme si... 18:00 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 18:25 Noekreace aneb Vandrování (19. díl) 18:35 Slimák Mafo a škriatok Klinček (4. díl) 18:45 Po stopách Ježíše Krista (4) 19:15 Kaplička sv. Barbory 19:25 Nedělní čtení 19:50 Dětská Bible 20:00 Z pokladů duše 20:05 Pro víta mundi 20:45 Hlubinami vesmíru s Ing. Liborem Lenžou 21:25 Nedělní čtení 21:50 Harfa Noemova III. (20. díl) 22:10 Sestra Sára 22:30 Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. [P] 23:10 Danka II. 23:30 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (19. díl) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 24. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení 6:50 Libanonská mise 7:00 Přírodní zákraky Evropy (3): Sopky Evropy 7:50 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (19. díl) 8:50 Pro víta mundi 9:30 Camerata Janáček 9:40 Evangelium 10:00 Mše svatá [L] 11:10 Mikroregion Třemšín (8/9) 11:25 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 11:55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čtème z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Přejeme si... [P] 13:15 Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. 13:55 Na koberečku (77) 14:10 Svatá země 14:20 CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašeliniště 14:40 Hlubinami vesmíru s Ing. Liborem Lenžou 15:20 Óda na... 15:40 Kaplička sv. Barbory 16:00 Evangelium 16:10 Zikův svět zvířat (3. díl): Velké šelmy 16:35 NOEparáda (45. díl) 17:00 Noeland (11. díl) [P] 17:30 V posteli Pod nebesy (11. díl) 18:20 Pro víta mundi 19:10 Harfa Noemova III. (20. díl) 19:30 Krásy Čech a Moravy - Čechy I. 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Noekreace aneb Vandrování (20. díl) [P] 20:45 GESHEM - afroamerické spirituály [P] 21:55 Danka II. 22:20 Věrní Kristu 23:20 Nedělní čtení 23:45 Čtème z křesťanských periodik 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Hlubinami vesmíru s Ing. Liborem Lenžou 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

FATYM Vranov nad Dyjí a FATYM Přímětice srdečně zvou na faru do **Prosíměřic na duchovní obnovu exercičního typu PROSÍMĚŘICE 2010.**

Turnusy: 28. 1. – 31. 1. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc; **téma: Víra, naděje, láska** • 4. 2. – 7. 2. pro ženy – vede P. Milan Plíšek; **téma: Hovory o víře** • 11. 2. – 14. 2. pro kluky a svobodné muže – vede P. Milan Plíšek; **téma: Hovory o víře** • 25. 2. – 28. 2. pro solunáky – vede P. Marek Dunda; **téma: Životní výzvy** • 4. 3. – 7. 3. pro děvčata ze Společenství čistých srdcí – vede P. Pavel Habrovec; **téma: Buď' dobré mysli** • 11. 3. – 14. 3. pro marianky – vede P. Marek Dunda; **téma: Pravá láska** • 15. 4. – 18. 4. pro maminky marianek a solunáků – vede P. Marek Dunda; **téma: Bohu díky. Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00 hodin, zakončení v neděli ve 14.00 hodin. S sebou:** spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. **Cena:** 250 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D • e-mail: marek@fatym.com • telefon 515 296 384. Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou 23. – 24. 1. 2010 na **duchovní obnovu s Janem M. Vianneyem III.** „**MODLETE SE A MILUJTE - V TOM SPOČÍVÁ ŠTĚSTÍ ČLOVĚKA NA ZEMI**“ – o modlitbě. Program začíná v sobotu v 9 hod. mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hod. Ubytování a stravování je zajištěno v Norbertinu. **Cena:** 480 Kč. Z důvodu omezené kapacity je nutné se **přihlásit do 21. 1. 2010** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

Matice svatokopecká (Svatý Kopeček u Olomouce) pořádá v **neděli 24. ledna 2010 v 16 hodin** ve Francouzském sále svatokopecské fary **besedu s MUDr. Liborem Kvapilem o návštěvě Svaté země v roce 2005** s CMTF UP Olomouc, doplněnou promítáním snímků z cesty. Srdečně zveme.

KNĚŽSKÉ EXERCICIE NA VELEHRADĚ 2010

28. 2. – 5. 3.	Mons. J. Graubner
11. 7. – 17. 7.	Mons. J. Socha
17. 10. – 22. 10.	P. V. Kodet, OCarm.
7. 11. – 12. 11.	P. V. Kodet, OCarm.
14. 11. – 19. 11.	P. Etienne Michelin

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz. Přihlášky posílejte na adresu: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad. E-mail: velehrad@stojanov.cz. Tel. 572 571 420 nebo 572 571 531

verité

VĚRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

DALŠÍ POUŤ: NETRADIČNĚ DO IZRAELE

Protože březnový termín poutě (17. až 28. března 2010) je již obsazen a máme již asi 30 náhradníků, podařilo se nám osobním jednáním zajistit pro příští rok další termín poutě a to od 22. dubna do 3. května 2010. Podrobný program druhé poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce: cestovní agentura, Program poutě II. 2010) a můžeme vám jej na požádání zaslat. Přihlášky nejspoději do 31. ledna 2010. V případě zaplnění míst (49 + náhradníci) bude uzávěrka dříve. **Cena poutě je 19800 Kč + 250 Eur.**

Program a přihlášku vám zašleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VĚRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz.

Dotazy: 222 324 617 nebo 602 101 069 (dr. Mráček). **Cílem pouti** je poznat pravá místa biblických událostí, prožít na nich autenticitu Kristova života, nadchnout se pro naplňování Božího řádu a tak získat sílu a požehnání do nastávajících těžkých let.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. LEDNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 1.	PO 18. 1.	ÚT 19. 1.	ST 20. 1.	ČT 21. 1.	PÁ 22. 1.	SO 23. 1.									
Antifona	919	1029	1653	1870	949	1061	964	1077	1708	1924	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1653	1870	949	1062	964	1078	1709	1926	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1278	1418	950	1062	965	1079	1283	1423	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1279	1418	953	1066	969	1083	1283	1423	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	1279	1418	953	1066	969	1083	1283	1423	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1279	1418	953	1066	969	1084	1711	1927	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	689	778	1279	1419	954	1067	1282	1422	1283	1423	1285	1425	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	1280	1419	959	1072	975	1090	1714	1932	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1280	1420	960	1073	976	1091	1284	1424	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	1715	1932	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1280	1420	962	1076	979	1094	1284	1424	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	1281	1420	962	1076	979	1094	1284	1424	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	1281	1421	963	1076	979	1095	1718	1936	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	1279	1419	963	1077	1282	1422	1283	1423	1285	1425	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 17. 1. – 2. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 62,1–5
Ž 96(95),1–2a.2b–3.7–8a.9–10ac
Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
2. čt.: 1 Kor 12,4–11
Ev.: Jan 2,1–11
Slovo na den: Až po okraj.

Pondělí 18. 1. – památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: 1 Sam 15,16–23
Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukázu Boží spásu.*)
Ev.: Mk 2,18–22
Slovo na den: Ženich s nimi.

Úterý 19. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 16,1–13
Ž 89(88),20.21–22.27–28
Odp.: 21a (*Nalezl jsem Davida, svého služebníka.*)
Ev.: Mk 2,23–28
Slovo na den: Dal i své družině.

Středa 20. 1. – nez. pam. sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána

1. čt.: 1 Sam 17,32–33.37.40–51
Ž 144(143),1.2.9–10
Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má skála.*)
Ev.: Mk 3,1–6
Slovo na den: Život zachránit.

Čtvrtek 21. 1. – památka sv. Anežky Římské

1. čt.: 1 Sam 18,6–9; 19,1–7
Ž 56(55),2–3.9–10.11–12.13
Odp.: 5bc (*V Boha důvěřuji, nebudu se bát.*)
Ev.: Mk 3,7–12
Slovo na den: Aby ho neprozrazovali.

Pátek 22. 1. – nez. pam. sv. Vincence

1. čt.: 1 Sam 24,3–21
Ž 57(56),2.3–4.6+11
Odp.: 2a (*Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se!*)
Ev.: Mk 3,13–19
Slovo na den: Aby byli s nim.

Sobota 23. 1. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: 2 Sam 1,1–4.11–12.19.23–27
Ž 80(79),2–3.5–7
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mk 3,20–21
Slovo na den: Nemohli se ani najíst.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA

SVÁTOSTI V POHLEDU ČESKÉHO BAROKA

Prof. ThDr. Václav Wolf • Lektoroval Mgr. Roman Cardal PhD.

Barokní kultura, která se z Itálie a Španělska rozšířila od konce 16. století do sklonku 18. století po celé Evropě, tedy i v Čechách, nenašla své vyjádření pouze v architektuře, malířství, sochařství a hudbě, ale i v teologii. Do popředí zájmu se dostávají teologické proudy usilující o katolické pravověří a harmonické skloubení požadavků víry i rozumu. Toto zaměření se projevuje i v oné části teologické nauky, na kterou soustřeďuje svou pozornost předkládaná studie, zaobírající se křesťanskými svátostmi. Cílem studie však není pouze uvést odborné zájemce a širší veřejnost do barokního teologického myšlení, ale též seznámit čtenáře s dosud nevydanými publikacemi tehdejších českých univerzitních mistrů. Obsahově je studie rozčleněna do následujících oddílů: Po historickém uvedení do problematiky svátostí se čtenář seznámí s hlavními osobnostmi, které se dotýkají otázkami v českém univerzitním prostředí zabývaly během barokního údobí. Poté se přechází k detailnímu nastínění jednotlivých sakramentálních problémů, jimiž jsou u svátostí jejich pojem, podstatné vlastnosti, role vnitřního postoje udělovatele, vtisky nezrušitelných znamení,

ni, možnosti obnovy účinků, kauzální povaha působení, časové hledisko působnosti, předmět svátostné činnosti, vznik svátosti a rozsah působení. Studii zakončují morální a liturgické aspekty, je připojen také jmenný rejstřík. Práce profesora Wolfa je vhodnou příručkou pro liturgickou praxi, zvláště pro kněze působící v duchovní správě.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 120 stran, 139 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BŮH MÉHO ŽIVOTA • ROZLIŠOVAT BOŽÍ PŮSOBNÍ V OSOBNÍM ŽIVOTĚ

Amedeo Cencini • Z italského přeložila Anna Mátiková FSP

Křesťanská víra je opravdová pouze tehdy, když je osobní, když je hluboce propojena s každodenním životem a když vyznává Boha, který na našich životních cestách kráčí vedle nás. Neexistuje tedy jiný autentický způsob jejího prožívání, než je neustálé hledání Boží přítomnosti a rozlišování Božího působení v našem životě. Autor v této knížce nabízí užitečné impulsy nejen těm, kteří doprovázejí zejména mladé lidi, ale i všem, kdo touží po tom, aby byl jejich vztah s Bohem stále živější a plodnější.

Paulinky

Brož., 110x175 mm, 80 stran, 99 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1